Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 9 kwietnia 2020 r.

o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2[1)]

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy, ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawę z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach, ustawę z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych, ustawę z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 28 listopada 2004 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, ustawę z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie

Art. 1. Ustawa określa zasady, warunki oraz tryb oferowania przedsiębiorcom, na zasadach rynkowych, wsparcia niezbędnego dla utrzymania i kontynuacji prowadzonej działalności gospodarczej, zagrożonej na skutek ekonomicznych następstw dla przedsiębiorcy, wynikających z wprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów zakazów oraz ograniczeń w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19).

Art. 2. 1. Ustawę stosuje się do przedsiębiorców, w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. , poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424), prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ustawy nie stosuje się do przedsiębiorców, których trudna sytuacja finansowa nie jest następstwem okoliczności, o których mowa w art. 1.

3. Ustawy nie stosuje się do przedsiębiorców, wobec których ogłoszono upadłość, oraz przedsiębiorców, wobec których otwarte zostało postępowanie restrukturyzacyjne. W przypadku przedsiębiorców, względem których złożono wnioski w postępowaniach, o których mowa w zdaniu pierwszym, do czasu ich prawomocnego rozpatrzenia procedura udzielenia wsparcia określona w ustawie ulega zawieszeniu.

Art. 3. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o:

1) wsparciu – należy przez to rozumieć wszelkie formy oferowania przedsiębiorcom na warunkach rynkowych instrumentów finansowego wsparcia zwrotnego udzielanego przez Instytucję na rzecz przedsiębiorców, w tym w szczególności pożyczki, gwarancje, poręczenia oraz inne instrumenty, których przedmiotem jest finansowanie działalności gospodarczej, z wyłączeniem instrumentów zastrzeżonych dla podmiotów wykonujących działalność bankową oraz ubezpieczeniową; szczegółowy wykaz instrumentów finansowych oferowanych przez Instytucję jest publikowany na stronie internetowej Agencji Rozwoju Przemysłu S.A.;

---

ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

2) trudnej sytuacji finansowej – należy przez to rozumieć sytuację, w której nastąpił spadek obrotów gospodarczych przedsiębiorcy w następstwie COVID-19;
3) spadku obrotów gospodarczych – należy przez to rozumieć spadek sprzedaży towarów lub usług w rozumieniu art. 15g ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i …);
4) Instytucji – należy przez to rozumieć Agencję Rozwoju Przemysłu Spółkę Akcyjną (ARP S.A.) oraz spółkę zależną ARP S.A., w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288, 568 i …), której ARP S.A. powierzyła wykonywanie zadań, o których mowa w niniejszej ustawie; w takim przypadku przepisy dotyczące wykonywania tych zadań przez Instytucję stosuje się odpowiednio do tej spółki zależnej;
5) beneficjencie – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę, który otrzymał wsparcie na podstawie ustawy;
6) stanie zagrożenia epidemicznego albo stanie epidemii – należy przez to rozumieć stan zagrożenia epidemicznego oraz stan epidemii, w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) oraz inne stany nadzwyczajne, o ile konieczność ich wprowadzenia związana będzie z zapobieganiem oraz zwalczaniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i rozprzestrzenianiem się choroby zakaźnej u ludzi, wywołanej tym wirusem.

Art. 4. Celem oferowanego przez Instytucję wsparcia jest przeciwdziałanie skutkom gospodarczym COVID-19 poprzez zapewnienie beneficjentowi płynności finansowej przez okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz przez okres 12 miesięcy następujący po odwołaniu tego stanu, do czasu ustania negatywnych skutków ekonomicznych dla przedsiębiorców.

Art. 5. 1. Przedsiębiorcy, którzy w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, mogą ubiegać się o udzielenie im wsparcia, na zasadach i w trybie określonych w ustawie.

2. Wielkość oraz rodzaj wsparcia są uzależnione od faktycznych skutków finansowych, jakie przedsiębiorca poniósł na skutek ogłoszenia stanu zagrożenia

epidemicznego albo stanu epidemii, jak również skali prowadzonej działalności.

Art. 6. 1. Wsparcie może być przyznane w szczególności w formie pożyczek, gwarancji lub poręczenia oraz leasingu lub innych instrumentów związanych z finansowaniem prowadzonej działalności gospodarczej, na warunkach rynkowych.

2. Wsparcie może być również udzielone w formie innych zwrotnych finansowych instrumentów dłużnych, o ile strony umowy tak postanowią.

3. Wsparcie udzielane jest w sposób sukcesywny, przez wypłatę poszczególnych transz pożyczki lub innych form finansowania, mając na względzie cel ustawy.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku, gdy udzielenie wsparcia polega na zawarciu umowy leasingu lub innej umowy, która wymaga przekazania finansowania w całości, lub gdy jest to uzasadnione okolicznościami jego udzielenia.

Art. 7. 1. Instytucja określa w umowie z beneficjentem cel, na jaki może być przeznaczone wsparcie.

2. Udzielone wsparcie nie może być przeznaczone na regulowanie zobowiązań beneficjenta wobec podmiotów dominujących i zależnych w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, wspólników, akcjonariuszy, członków rodziny oraz osób bliskich beneficjentów.

Art. 8. 1. Postępowanie związane z udzieleniem wsparcia, w tym w szczególności złożenie wniosku, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, uzupełnienie braków formalnych wniosku, odrzucenie wniosku oraz inne czynności w toku postępowania związanego z udzieleniem wsparcia, z wyjątkiem zawarcia umowy wsparcia, może być prowadzone za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności, mając na względzie interes strony oraz konieczność sprawnego prowadzenia postępowania.

2. Określone w art. 11 terminy rozpatrzenia przez Instytucję wniosku o udzielenie wsparcia oraz zawarcia umowy wsparcia mają charakter instrukcyjny. Terminy te mogą być przedłużone przez Instytucję w przypadku, gdy liczba składanych wniosków oraz rozpatrywanych spraw to uzasadnia.

Art. 9. Przez okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, a także przez okres kolejnych trzech miesięcy od dnia odwołania tego stanu, do zamówień, których przedmiotem są towary lub usługi nabywane przez Instytucję, niezbędne do zapewnienia realizacji procesu udzielania wsparcia, o którym mowa w niniejszej ustawie

można nie stosować przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843).

Art. 10. 1. W celu uzyskania wsparcia, przedsiębiorca składa do Instytucji wniosek o udzielenie wsparcia.

2. Wraz z wnioskiem o udzielenie wsparcia przedsiębiorca składa oświadczenie potwierdzające trudną sytuację finansową, stanowiącą podstawę przyznania wsparcia oraz dane dotyczące sytuacji finansowej. Oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Do wniosku o udzielenie wsparcia przedsiębiorca dołącza informację zawierającą opis planowanych przez przedsiębiorcę działań w celu ustabilizowania jego sytuacji ekonomicznej.

4. We wniosku o udzielenie wsparcia przedsiębiorca wyraża zgodę na pozyskiwanie przez Instytucję danych dotyczących jego sytuacji finansowej, gromadzonych przez upoważnione do tego organy oraz instytucje, o których mowa w ust. 5.

5. W celu weryfikacji danych oraz informacji udzielonych przez przedsiębiorcę, Instytucja jest uprawniona do pozyskiwania danych dotyczących sytuacji finansowej przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie, w szczególności pochodzących z Krajowego Rejestru Sądowego, organów administracji skarbowej oraz innych dostępnych źródeł uprawnionych do gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących przedsiębiorców.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 5, są obowiązane do niezwłocznego udostępnienia Instytucji danych dotyczących wskazanego przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie.

7. ARP S.A. określi, w formie komunikatu zamieszczonego na swojej stronie internetowej, wzór wniosku wraz z objaśnieniami co do sposobu jego wypełnienia i złożenia, a także informacją o konieczności dołączenia dokumentów potwierdzających dane i informacje dotyczące przedsiębiorcy i jego sytuacji finansowej oraz tryb jego składania, a także pouczeniem o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, kierując się w szczególności potrzebą rzetelnego udokumentowania danych niezbędnych do przyznania wsparcia.

Art. 11. 1. Wniosek przedsiębiorcy o udzielenie wsparcia rozpatrywany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jego złożenia wraz z wymaganymi załącznikami. W przypadku braków formalnych wniosku Instytucja wzywa przedsiębiorcę do jego uzupełnienia w terminie nie dłuższym niż 5 dni.

2. Wsparcie udzielane jest po dokonaniu weryfikacji zasadności wniosku o udzielenie wsparcia, na podstawie umowy wsparcia zawieranej przez Instytucję z beneficjentem.

3. Jeżeli dla ważności czynności prawnej zastrzeżono formę pisemną, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz jednego miesiąca po jego ustaniu, wsparcie finansowe może być udzielane przez Instytucję, na podstawie umowy zawieranej z beneficjentem w formie dokumentowej.

4. W przypadku niespełnienia przez przedsiębiorcę warunków udzielenia wsparcia, o których mowa w ustawie, Instytucja odrzuca wniosek i niezwłocznie informuje o tym przedsiębiorcę. Wniosek odrzucony przez Instytucję nie podlega ponownemu rozpoznaniu, o ile oparty jest na tych samych przesłankach.

5. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku Instytucja przystępuje niezwłocznie do zawarcia umowy wsparcia z beneficjentem.

6. Umowa wsparcia zawierana jest w terminie do 5 dni od dnia uzgodnienia warunków umowy z beneficjentem.

7. Umowa wsparcia zawierana jest z zastrzeżeniem warunku zawieszającego w postaci ustanowienia i przekazania Instytucji przez beneficjenta wymaganych zabezpieczeń.

8. Umowa wsparcia określa w szczególności:

1) strony umowy;
2) przedmiot i cel umowy, w tym formę oraz wartość udzielonego wsparcia;
3) zasady oraz terminy przekazywania udzielonego wsparcia;
4) zasady i terminy zwrotu wsparcia;
5) uprawnienia Instytucji w zakresie kontroli należytego wykonywania umowy oraz obowiązki beneficjenta w zakresie informowania oraz raportowania na temat sposobu wykorzystania wsparcia oraz bieżącej sytuacji finansowej beneficjenta;
6) formy zabezpieczenia umowy;
7) zasady raportowania z wykorzystania wsparcia;
8) zasady odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy;
9) warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

9. Wzór wniosku o udzielenie wsparcia wraz z wykazem załączników oraz wzór umowy wsparcia udostępnia ARP S.A. na swojej stronie internetowej.

Art. 12. 1. Instytucja wykonuje zadania, o których mowa w niniejszej ustawie, w

tym oferuje wsparcie przedsiębiorcom, ze środków pochodzących z budżetu państwa lub środków pomocowych Unii Europejskiej, przekazanych z przeznaczeniem na pomoc przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19.

2. Instytucja prowadzi wyodrębnioną ewidencję dla zadań finansowanych ze środków publicznych oraz dla zadań realizowanych w ramach wykonywanej, pozostałej działalności gospodarczej, w tym jest obowiązana do prawidłowego przypisywania przychodów i kosztów na podstawie metod mających obiektywne uzasadnienie.

3. Zasady prowadzenia wyodrębnionej ewidencji oraz metody przypisywania przychodów i kosztów zgodnie z podziałem środków, o którym mowa w ust. 2, Instytucja określa w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz 2020 r. poz. 568).

4. W przypadku, gdy Instytucja wykonuje zadania, o których mowa w ustawie, poprzez swoją spółkę zależną, wówczas środki na udzielanie wsparcia przekazywane są tej spółce poprzez podwyższenie jej kapitału zakładowego, w zamian za obejmowane przez ARP S.A. udziały lub akcje.

5. Zwalnia się z podatku od czynności cywilnoprawnych czynności, o których mowa w ust. 4.

6. W przypadku niewykorzystania wszystkich środków, o których mowa w ust. 1, na cel wskazany w art. 1, z uwagi na brak nowych, pozytywnie rozpatrzonych wniosków w terminie kolejnych 90 dni, Instytucja jest obowiązana przeznaczyć pozostałe środki na wsparcie przedsiębiorców, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, z wyłączeniem przedsiębiorców, o których mowa w art. 2 ust. 3.

7. Instytucja sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, do dnia 30 miesiąca następującego po danym kwartale kalendarzowym, kwartalne informacje na temat:

1) przedsiębiorców, którym udzielono w danym kwartale wsparcia, wraz z informacją o wysokości udzielonego wsparcia;
2) przedsiębiorców, którym odmówiono w danym kwartale udzielenia wsparcia z przyczyn formalnych lub merytorycznych i odrzucono wniosek;
3) realizacji w danym kwartale umów wsparcia przez beneficjentów.

Art. 13. W ustawie z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 90) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, dniem wolnym od pracy jest także dzień określony przez Prezesa Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Prezes Rady Ministrów uwzględnia zapewnienie bezpieczeństwa zdrowotnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) po art. 39^2 dodaje się art. 39^3 w brzmieniu:

„Art. 39^3. § 1. W przypadku pism wydanych przez organ administracji publicznej w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, które zostały opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, zaawansowaną pieczęcią elektroniczną albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną, doręczenie może polegać na doręczeniu wydruku pisma uzyskanego z tego systemu odzwierciedlającego treść tego pisma, jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania nie złożyła podania w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej, nie wystąpiła do organu administracji publicznej o takie doręczenie lub nie wyraziła zgody na doręczanie pism w taki sposób.

§ 2. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, zawiera:

1) informację, że pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby, która je podpisała, albo opatrzone zaawansowaną pieczęcią elektroniczną albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną;
2) identyfikator tego pisma, nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane.

§ 3. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, może zawierać mechanicznie odtwarzany podpis osoby, która podpisała pismo.

§ 4. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 dodaje się § 9–13 w brzmieniu:

„§ 9. Zarząd lub Rada Nadzorcza może zarządzić podjęcie określonej uchwały przez walne zgromadzenie na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 10. Uchwała walnego zgromadzenia może być podjęta, jeżeli wszyscy członkowie zostali zawiadomieni o głosowaniu na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała może być również wynikiem głosów częściowo oddanych na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 11. Przy obliczaniu kworum uwzględnia się członków uczestniczących przez oddanie głosu na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 12. Głosowanie w trybie określonym w § 9–11 może być przeprowadzone niezależnie od postanowień statutu spółdzielni.

§ 13. Rozwiązania, o których mowa w § 9–12, stosuje się w czasie wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374).”;

2) w art. 37 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisy art. 36 § 10–12 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 40 dodaje się § 3 brzmieniu:

„§ 3. Zawiadomienia, o których mowa w § 1, albo zgłoszenia żądań, o których mowa w § 2, zgłoszenia żądania, mogą zostać dokonane przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.”;

4) w art. 46a dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Przepisy art. 35 § 4^1–5 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 59 w § 1 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Przepisy art. 35 § 4^1–5 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1491) w art. 5 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Do korzystania ze środków komunikacji elektronicznej w głosowaniu władz fundacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1a–1d ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.

1b. Rozwiązania, o których mowa w ust. 1, stosuje się w przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374).

1c. Rozwiązania, o których mowa w ust. 1a i 1b, stosuje się w przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2069) w art. 12 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, zwolnione są także przedsiębiorstwa za okres roku obrotowego, w którym wystąpił stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii, oraz za okres roku obrotowego poprzedzającego rok obrotowy, w którym wystąpił którykolwiek z wyżej wymienionych stanów.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 713) w art. 10 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Jeżeli członkowie władzy stowarzyszenia wyrazili na to zgodę w formie dokumentowej, głosowanie poza posiedzeniami władz stowarzyszenia może odbywać się z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

1b. Możliwość udziału w posiedzeniu władz stowarzyszenia przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej jest wskazana w zawiadomieniu o tym zebraniu, zawierając dokładny opis sposobu uczestnictwa i wykonywania prawa głosu.

1c. Wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej w głosowaniach na posiedzeniach władzy stowarzyszenia odbywa się przy zapewnieniu co najmniej:

1) transmisji obrad posiedzenia w czasie rzeczywistym;

2) dwustronnej komunikacji w czasie rzeczywistym, w ramach której członek władzy stowarzyszenia może wypowiadać się w toku obrad;
3) wykonywania osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku posiedzenia.

1d. Wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej w głosowaniach na oraz poza posiedzeniami władz stowarzyszenia może podlegać odmiennym uregulowaniom w tym ograniczeniom w statucie stowarzyszenia. Statut stowarzyszenia może też wprost wyłączyć możliwość stosowania powyższych przepisów w stowarzyszeniu.

1e. Rozwiązania, o których mowa w ust. 1a–1d, stosuje się w przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.[2)]) po art. 52u dodaje się art. 52v w brzmieniu:

„Art. 52v. 1. Kwotę na rzecz organizacji pożytku publicznego, o której mowa w art. 45c, naczelnik urzędu skarbowego przekazuje również na podstawie wniosku wypełnionego w:

1) zeznaniu podatkowym złożonym do dnia 1 czerwca 2020 r. albo w korekcie tego zeznania złożonej do dnia 30 czerwca 2020 r.;
2) oświadczeniu, o którym mowa w art. 45c ust. 3a, złożonym do dnia 1 czerwca 2020 r.

2. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1, do kwoty na rzecz organizacji pożytku publicznego przekazywanej na podstawie wniosku lub oświadczenia wypełnionego w terminach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 45c.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288 i 568.

prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.[3)]) po art. 38m dodaje się art. 38n w brzmieniu:

„Art. 38n. 1. Warunek określony w art. 1a ust. 2 pkt 1 lit. d lub pkt 4 uważa się za spełniony, jeżeli podatnik poniósł w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19, o którym mowa w ustawie o COVID-19.

2. Przepis ust. 1. stosuje się do roku podatkowego, który rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2020 r. a zakończy się po dniu 31 grudnia 2019 r., lub rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2019 r. a przed dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166, 2170 oraz z 2020 r. poz. 148) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przenośnym wolno stojącym maszcie antenowym – należy przez to rozumieć wszelkie konstrukcje metalowe bądź kompozytowe, samodzielne bądź w połączeniu z przyczepą, rusztem, kontenerem technicznym, lub szafami telekomunikacyjnymi, posadowione na gruncie, wraz z odciągami, balastami i innymi elementami konstrukcji, instalacją radiokomunikacyjną i infrastrukturą zasilającą, przeznaczone do wielokrotnego montażu i demontażu bez utraty wartości technicznej;”;

2) w art. 29 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 12, polegających na budowie i przebudowie przenośnych wolno stojących masztów antenowych, w przypadku, gdy inwestorem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374 i …).”;

3) w art. 30 po ust. 5e dodaje się ust. 5f–5i w brzmieniu:

„5f. Do wykonywania robót budowlanych polegających na budowie lub przebudowie przenośnych wolno stojących masztów antenowych w przypadku, gdy inwestorem jest podmiot, o którym mowa w art. 29 ust. 5, można przystąpić w terminie 3 dni roboczych następujących po dniu doręczenia organowi

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 183, 288 i 568.

administracji architektoniczno-budowlanej zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

5g. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może wnieść sprzeciw do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5f, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zgłoszenia wyłącznie w przypadku, gdy wykonanie robót budowlanych lub obiektu objętego zgłoszeniem może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia.

5h. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 5g, organ administracji architektoniczno-budowlanej zobowiązuje inwestora do wstrzymania wykonywania robót budowlanych lub do rozbiórki obiektu.

5i. Przepisy art. 29 ust. 5 i 5f–5h stosuje się podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 67 i 148) po art. 33d dodaje się art. 33e w brzmieniu:

„Art. 33e. 1. Jeżeli w trakcie trwania kadencji organów Polskiego Związku Łowieckiego oraz organów koła łowieckiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzony został stan zagrożenia epidemicznego, stan epidemii lub stan nadzwyczajny kadencja tych organów ulega przedłużeniu o okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego.

2. Wybory do organów Polskiego Związku Łowieckiego oraz organów koła łowieckiego nie mogą odbyć się wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia zakończenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanów, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171 oraz z 2020 r. poz. 568) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Podmiot wykonujący zadania publiczne udostępnia Prezesowi Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub pełnomocnikowi Prezesa Rady Ministrów właściwemu do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych na ich wniosek dane zgromadzone w zbiorach i rejestrach tego podmiotu.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, przed udostępnieniem podlegają anonimizacji lub pseudonimizacji.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane w celu projektowania polityk publicznych i działań Rady Ministrów. W tym celu dane te mogą być

łączone.

4. W ramach realizacji celu, o którym mowa w ust. 3, Prezes Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów właściwy do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych mogą udostępniać dane uzyskane w sposób określony w ust. 1 innym osobom lub podmiotom, we współpracy z którymi realizują prace, o których mowa w ust. 3.

5. Przepisy odrębne nie ograniczają uprawnień Prezesa Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub pełnomocnika Prezesa Rady Ministrów właściwego do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64e:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pojazdu dostarczającego do szpitali wyposażenie i zaopatrzenie niezbędne do zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567);”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku przejazdu pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, podmiot wykonujący przejazd informuje o nim zarządców dróg właściwych dla trasy przejazdu.”;

2) w art. 80d po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Sprawozdania, o których mowa w ust. 3a pkt 2, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, przekazuje się za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej ministra właściwego do spraw informatyzacji.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.[4)]) wprowadza się następujące zmiany:

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285 i 568.

1) po art. 119zha dodaje się art. 119zhb w brzmieniu:

„Art. 119zhb. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zlecać izbie rozliczeniowej dokonanie analizy skutków zachodzących zjawisk gospodarczych, w tym w szczególności ich wpływu na płynność finansową przedsiębiorców i innych podmiotów.

§ 2. W zleceniu, o którym mowa w § 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych wskazuje zakres danych, o których mowa w § 3, podlegających przekazaniu oraz sposób i termin ich przekazania.

§ 3. Izba rozliczeniowa dokonuje nieodpłatnie analizy, o której mowa w § 1, na podstawie posiadanych danych, w tym danych, o których mowa w art. 119zu § 1, i danych przetwarzanych w systemach płatności w rozumieniu art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212).”;

2) w art. 297c dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Udostępnienie, o którym mowa w § 1, może następować za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”;

3) w art. 298 po pkt 6a dodaje się pkt 6aa w brzmieniu:

„6aa) wojewodzie – w zakresie kontroli celno-skarbowych przestrzegania przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567);”.

Art. 26. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2020 r. poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 41 otrzymuje brzmienie:

„§ 41. Interwenientem jest podmiot, który nie będąc podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, zgłosił w tym postępowaniu roszczenie do przedmiotów podlegających przepadkowi, a zgłoszenie to zostało przyjęte.”;

2) w art. 122 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przez wyrażenie „prokurator” w art. 18 § 2, art. 19 § 1 zdanie pierwsze, § 2 i 4, art. 20 § 1 i 1b, art. 23, art. 71 § 2, art. 87 § 3, art. 93 § 3, art. 135, art. 156 § 5, art. 158, art. 160 § 4, art. 192 § 2, art. 198 § 1, art. 215, art. 218 § 1 zdanie pierwsze, art. 231 § 1, art. 232 § 1, art. 232a § 2, art. 232b § 2, art. 236, art.

281, art. 282 § 1 pkt 1, art. 285 § 1a, art. 288 § 1, art. 290 § 1 i 2, art. 293 § 1 i 4, art. 299 § 3, art. 308 § 1, art. 317 § 2, art. 323 § 1 i 3, art. 324 § 1 i 2, art. 325e § 2 zdanie drugie, art. 327 § 1 i 3, art. 333 § 2, art. 336 § 1 i 3, art. 340 § 2, art. 341 § 1 i 2, art. 343a § 2 zdanie drugie, art. 387 § 2, art. 441 § 4, art. 446, art. 448, art. 505, art. 526 § 2, art. 527 § 1, art. 530 § 4 i 5, art. 545 § 2, art. 550 § 2, art. 570, art. 571 § 2, art. 611fs, art. 618 § 1 pkt 2 oraz art. 626a Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „finansowy organ postępowania przygotowawczego”;”;

3) w art. 127:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Interwencję zgłasza się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej albo ustnie do protokołu. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym i wnosi za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i …) lub przez portal podatkowy, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Do zgłoszenia dołącza się dowody wskazujące na spełnienie warunków do wystąpienia z interwencją.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. W postępowaniu przygotowawczym, w razie zgłoszenia interwencji przez podmiot nieuprawniony lub przy braku podstaw do jej zgłoszenia, organ postępowania przygotowawczego lub prokurator wydaje postanowienie o odmowie jej przyjęcia.

§ 2b. Na postanowienie o odmowie przyjęcia interwencji przysługuje zażalenie do organu nadrzędnego, a gdy postępowanie prowadzi prokurator – do prokuratura nadrzędnego.”;

4) w art. 142 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wniosek sprawcy, o którym mowa w § 1, może być złożony na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej albo ustnie do protokołu. Do wniosku dołącza się dowody wykonania czynności wymienionych w art. 143 § 1–3. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem

elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym i wnosi za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 i …) lub przez portal podatkowy, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1519 i 1901) w art. 9 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) sprzedaż i zamianę walut wirtualnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1115 z późn. zm.[5)]);”.

Art. 28. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 222 po § 4 dodaje się § 4^1 w brzmieniu:

„§ 4^1. Rada nadzorcza może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość także w sprawach, dla których umowa spółki przewiduje głosowanie tajne, o ile żaden z członków rady nadzorczej nie zgłosi sprzeciwu.”;

2) w art. 388 po § 3 dodaje się § 3^1 w brzmieniu:

„§ 3^1. Rada nadzorcza może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość także w sprawach, dla których statut spółki przewiduje głosowanie tajne, o ile żaden z członków rady nadzorczej nie zgłosi sprzeciwu.”;

3) w art. 437:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zapis na akcje sporządza się w formie pisemnej na formularzu przygotowanym przez spółkę co najmniej w dwóch egzemplarzach na każdego subskrybenta; jeden egzemplarz przeznaczony jest dla subskrybenta, drugi dla spółki. Zapis na akcje w postaci elektronicznej wymaga wypełnienia

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienione ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, 1655, 1798 i 2088 oraz z 2020 r. poz. 288 i 568.

formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym i opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Zapis subskrypcji powinien być złożony spółce albo osobie przez nią upoważnionej w terminie podanym w ogłoszeniu, prospekcie albo w liście poleconym, o którym mowa w art. 434 § 3.”,

b) po § 2 dodaje się § 2^1 w brzmieniu:

„§ 2^1. W przypadku złożenia zapisu na akcje w postaci elektronicznej przepisu § 2 pkt 4 nie stosuje się.”,

c) w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przyjęcie zapisu w postaci elektronicznej wymaga poświadczenia przez podmiot przyjmujący zapis.”,

d) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Nieważne jest oświadczenie subskrybenta, które nie zawiera wszystkich danych, o których mowa w § 2, a w przypadku złożenia zapisu na akcje w postaci elektronicznej nieważne jest oświadczenie subskrybenta, które nie zawiera wszystkich danych, o których mowa w § 2 pkt 1–3 i 5, oraz nieopatrzone podpisem, o którym mowa w § 1 zdaniu drugim. Dodatkowe postanowienia nieprzewidziane w formularzu nie wywołują skutków prawnych.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2020 r. poz. 449) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2b. 1. W posiedzeniu zarządu oraz rady nadzorczej banku spółdzielczego oraz jednostki zarządzającej systemem ochrony można również uczestniczyć przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

2. Zarząd oraz rada nadzorcza banku spółdzielczego i jednostki zarządzającej systemem ochrony mogą podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

3. Członek banku spółdzielczego i jednostki zarządzającej systemem ochrony może uczestniczyć w walnym zgromadzeniu, zebraniu przedstawicieli albo grup członkowskich również przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

4. Posiedzenia walnego zgromadzenia, zebrania przedstawicieli albo grup członkowskich banków spółdzielczych i jednostek zarządzających systemami ochrony mogą być zwoływane przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu nie stosuje się.

5. Uchwały walnego zgromadzenia, zarządu, rady nadzorczej, zebrań grup członkowskich banków spółdzielczych i jednostek zarządzających systemami ochrony mogą być podejmowane w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość; odmienne postanowienie statutu lub regulaminów nie stosuje się.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii, stanu wyjątkowego albo stanu klęski żywiołowej oraz w okresie do 90 dni następujących po ich odwołaniu.

7. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii, stanu wyjątkowego albo stanu klęski żywiołowej oraz w okresie do 90 dni następujących po ich odwołaniu do formy i trybu zwoływania posiedzeń organów, o których mowa w ust. 5, przepisów art. 37 § 3 i art. 39 § 4 ustawy – Prawo spółdzielcze nie stosuje się.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.[6)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 94 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd województwa, w terminie nie później niż 14 dni, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91. Zarząd województwa przekazuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni, ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o uchwaleniu przez sejmik województwa planu działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92.”;

2) w art. 122a po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku wprowadzenia na części albo całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 228 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z 2001 r. poz. 319, z 2006 r. poz. 1471 oraz z 2009 r. poz. 946), lub stanu

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712, 1815, 2087 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284.

zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w art. 46 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567), pomiarów, o których mowa w ust. 1, nie przeprowadza się w lokalach mieszkalnych oraz w lokalach użytkowych zlokalizowanych na terytorium objętym stanem nadzwyczajnym, stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii.”;

3) w art. 152:

a) w ust. 2 w pkt 9 skreśla się wyrazy „lub 2”,

b) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Do rozpoczęcia eksploatacji instalacji lub urządzenia, o którym mowa w art. 122a ust. 1, zmienionego w sposób istotny lub będącego przenośnym wolnostojącym masztem antenowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.[7)]) można przystąpić bezpośrednio po doręczeniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia wniesie sprzeciw w drodze decyzji w zakresie, o którym mowa w ust. 4a, prowadzący tę instalację lub użytkownik tego urządzenia wstrzymuje jego eksploatację.”;

4) w art. 152b w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sprzeciw, o którym mowa w art. 152 ust. 4 lub 4c, a w przypadku jego braku zaświadczenie, o którym mowa w art. 152 ust. 4b;”;

5) w art. 411:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udzielanie oprocentowanych pożyczek, w tym pożyczek przeznaczonych na zachowanie płynności finansowej;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pożyczki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z wyłączeniem pożyczek przeznaczonych na zachowanie płynności finansowej, mogą być częściowo umarzane, pod warunkiem terminowego wykonania zadań i osiągnięcia planowanych efektów.”,

c) po ust. 3b dodaje się ust. 3c i 3d w brzmieniu:

„3c. W przypadku gdy pożyczka na zachowanie płynności finansowej, o

---

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 148 i 471.

której mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi pomoc publiczną, może być udzielana jako pomoc publiczna, mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91 I z 20.03.2020, str.1).

3d. Pomoc publiczna w formie zmiany warunków lub terminów spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub w formie umorzenia pożyczki zgodnie z ust. 3 może być udzielana jako pomoc publiczna, mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01).”.

Art. 31. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9a:

a) w ust. 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) metadanych, o których mowa w ust. 2, w przypadku gdy zasób informacyjny jest przez podmiot udostępniany w repozytorium powszechnie dostępnym w sieci teleinformatycznej innym niż centralne repozytorium i umożliwiającym zastosowanie automatyzacji procesów.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa i 2ab w brzmieniu:

„2aa. Do przekazania, w celu udostępnienia w centralnym repozytorium, posiadanych zasobów informacyjnych oraz metadanych opisujących ich strukturę są obowiązane podmioty reprezentujące osoby prawne samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego, podmioty reprezentujące lub inne osoby prawne, w których jednostki samorządu terytorialnego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, 1571 i 1667).

2ab. Udostępnieniu w centralnym repozytorium podlegają zasoby informacyjne będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2aa, w szczególności w zakresie:

1) ochrony zdrowia;

2) transportu drogowego;
3) pomocy społecznej;
4) edukacji publicznej;
5) kultury oraz ochrony zabytków;
6) kultury fizycznej i turystyki;
7) ochrony środowiska i przyrody;
8) gospodarki komunalnej.”;

2) w art. 9c:
   a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

      „1a. W centralnym repozytorium mogą być również udostępnione treści utrwalone w postaci elektronicznej oraz metadane będące w posiadaniu innych podmiotów niż podmioty zobowiązane określone w art. 4 ustawy.”,
   b) w ust. 2 po wyrazach „oraz metadane” dodaje się wyrazy „lub inne treści”,
   c) w ust. 3 po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „lub treści określonych w ust. 1a”,
   d) w ust. 4 po wyrazach „zasoby informacyjne” dodaje się wyrazy „lub inne treści”;

3) po art. 9c dodaje się art. 9d i art. 9e w brzmieniu:

„Art. 9d. Podmioty, o których mowa w art. 9a ust. 2 oraz 2aa i art. 9c ust. 1a, które przekazują do centralnego repozytorium zasoby informacyjne lub inne treści oraz metadane opisujące ich strukturę, odpowiadają za zgodność z przepisami prawa udostępnionych zasobów informacyjnych lub treści oraz metadanych.

Art. 9e. 1. W celu zwiększenia ilości oraz poprawy jakości zasobów informacyjnych i treści oraz metadanych opisujących ich strukturę udostępnianych w centralnym repozytorium, minister właściwy do spraw informatyzacji opracowuje Program Otwierania Danych, zwany dalej „programem” uwzględniając w szczególności:

1) aktualny stan udostępniania otwartych danych;
2) obowiązujący stan prawny;
3) kierunki rozwoju w zakresie otwartości danych;
4) wyniki przeglądu prowadzonej polityki otwartych danych;
5) możliwości finansowania projektowanych rozwiązań;
6) potrzebę wsparcia nowoczesnych technologii wykorzystujących otwarte dane;
7) potrzebę współpracy z interesariuszami otwartych danych.

2. Program ustalany jest na okres siedmioletni, z możliwością wprowadzenia zmian w okresie jego obowiązywania.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, przyjmuje program w drodze uchwały.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawia Radzie Ministrów końcowe sprawozdanie z realizacji programu w ciągu 6 miesięcy od jego zakończenia.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, z późn. zm.[8)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 22g dodaje się art. 22h w brzmieniu:

„Art. 22h. 1. Prezes UTK z urzędu, w przypadku pilnych, nieprzewidzianych okoliczności mających wpływ na funkcjonowanie transportu kolejowego, w drodze decyzji administracyjnej, może czasowo ustalić odstępstwa od wymagań określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 22a ust. 11 pkt 1, 4–7, 9–11 i pkt 12 lit. a oraz b oraz ust. 13, art. 22b ust. 21 pkt 1–4 i ust. 22 pkt 3 i art. 22d ust. 3 oraz określić ich warunki.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UTK zgodnie z art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiadamia o decyzjach i innych czynnościach podjętych w toku postępowania wyłącznie w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowej wykonalności.”;

2) w art. 59 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, przepisy porządkowe obowiązujące na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych, uwzględniając warunki i wymagania funkcjonowania transportu kolejowego.”;

3) w art. 60:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zadań straży ochrony kolei należy:

---

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1214, 1979 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284, 400 i 462.

1) kontrola przestrzegania przepisów porządkowych na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych;
2) ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykonywanie przez straż ochrony kolei zadań, o których mowa w ust. 1, w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych następuje na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy strażą ochrony kolei a podmiotem zarządzającym dworcem kolejowym.”,

c) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) legitymowania i ujęcia osób, u których występują objawy chorób zakaźnych, oraz osób, które przebywały z osobami, u których wystąpiły takie objawy, w celu ustalenia ich tożsamości i zapobiegnięcia rozprzestrzenieniu chorób zakaźnych;”;

4) w art. 65 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kto wykracza przeciwko nakazom lub zakazom zawartym w przepisach porządkowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych, wydanych na podstawie art. 59 ust. 8, podlega karze grzywny.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 87a po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Udział w zgromadzeniu uczestników może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w zgromadzeniu uczestników w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący to zgromadzenie.

3b. Udział w zgromadzeniu uczestników przy wykorzystaniu środków

komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w zgromadzeniu uczestników, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad zgromadzenia uczestników, przebywając w miejscu innym niż miejsce obrad zgromadzenia uczestników;
2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku zgromadzenia uczestników.

3c. Udział w zgromadzeniu uczestników przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji uczestników i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

3d. Protokół z przebiegu zgromadzenia uczestników podpisują przewodniczący zgromadzenia uczestników i osoba sporządzająca protokół. Do protokołu dołącza się listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia uczestników oraz listę uczestników głosujących przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

2) w art. 87c w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) informację o sposobie uczestniczenia w zgromadzeniu uczestników i wykonywania głosu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

3) w art. 113a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Udział w zgromadzeniu uczestników może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, na zasadach, o których mowa w art. 87a ust. 3b–3d, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w zgromadzeniu uczestników w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący to zgromadzenie.”;

4) w art. 114 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Udział w posiedzeniu rady inwestorów może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w posiedzeniu rady inwestorów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący posiedzenie.

2b. Udział w posiedzeniu rady inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w posiedzeniu rady inwestorów, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku posiedzenia rady inwestorów, przebywając w miejscu innym niż miejsce posiedzenia rady inwestorów;
2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku posiedzenia.

2c. Udział w posiedzeniu rady inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji członków rady inwestorów i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.”;

5) w art. 140 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Udział w posiedzeniu rady inwestorów może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na zasadach, o których mowa w art. 114 ust. 2b–2c, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w posiedzeniu rady inwestorów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący posiedzenie.”;

6) w art. 142 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Udział w zgromadzeniu inwestorów może odbywać się również przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że statut funduszu stanowi inaczej. O udziale w zgromadzeniu inwestorów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący to zgromadzenie.

1b. Udział w zgromadzeniu inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w zgromadzeniu inwestorów, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad zgromadzenia inwestorów, przebywając w miejscu innym niż miejsce obrad zgromadzenia inwestorów;
2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku zgromadzenia.

1c. Udział w zgromadzeniu inwestorów przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji uczestników i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

1d. Protokół z przebiegu zgromadzenia inwestorów podpisują przewodniczący

zgromadzenia inwestorów i osoba sporządzająca protokół. Do protokołu dołącza się listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia inwestorów oraz listę uczestników głosujących przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 63a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych jednostek sektora finansów publicznych lub innych stron internetowych, określonych w wykazie prowadzonym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu.”;

2) w art. 78 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, oraz wykonanie przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązku, o którym mowa w ust. 2, nie stanowią zmiany warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.[9)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw zdrowia może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres prawa do świadczeń opieki zdrowotnej osób, o których mowa w ust. 2 i 3, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej i zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego.”;

2) w art. 142 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ofertę sporządza się w języku polskim oraz podpisuje w przypadku postaci:

---

9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

1) papierowej – podpisem własnoręcznym;
2) elektronicznej – kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”;

3) w art. 155 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej podpisuje się w przypadku postaci:
1) papierowej – podpisem własnoręcznym;
2) elektronicznej – kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 28 listopada 2004 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 463) w art. 144 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do dnia 1 stycznia 2023 r. karta urodzenia i karta martwego urodzenia oraz karta zgonu mogą zostać przekazane kierownikowi urzędu stanu cywilnego w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15a:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot publiczny udostępnia dane gromadzone w prowadzonym rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym innemu podmiotowi publicznemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 19c ust. 1, z uwzględnieniem zasad przewidzianych w przepisach szczególnych dotyczących odpowiednio tego rejestru lub danych gromadzonych w tym systemie teleinformatycznym, wyłącznie na potrzeby usługi online, która jest świadczona na rzecz osoby albo podmiotu przy użyciu systemu teleinformatycznego.”,

   b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, kieruje się do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem podmiotu udostępniającego usługę online.”;

2) w art. 20ca:
   a) w ust. 5 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) weryfikacji danych zawartych w warstwie graficznej dowodu osobistego albo paszportu wnioskodawcy okazanego przez niego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, oraz”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza nagranie audiowizualne z transmisji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, i przechowuje je przez okres 6 lat.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180, 284 i 568) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Decyzje administracyjne i postanowienia Komisji Nadzoru Finansowego, wydawane w drodze uchwał, mogą być wydawane w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i …) i opatrywane przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego lub Zastępcę Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym także w przypadkach innych niż przewidziane w przepisach ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

1b. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio także do decyzji administracyjnej i postanowień wydawanych na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3.

1c. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 1b, stronie lub stronom doręcza się, w sposób określony dla dokumentów w formie pisemnej, odpis decyzji lub postanowienia, bez podpisu i z adnotacją o opatrzeniu decyzji lub postanowienia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym wraz z danymi osoby podpisującej, w aktach postępowania zamieszczając odpowiednią adnotację.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1967) w art. 7 w ust. 5 wyraz „50 000” zastępuje się wyrazem „500 000”.

Art. 40. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. 148, 284 i 374) w art. 21b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wójt, burmistrz, prezydent miasta sporządza wykaz szczególnych form

udzielania pomocy dla lokalnej społeczności oraz informuje, w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w tłumaczeniu na język migowy, mieszkańców o warunkach korzystania z pomocy.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2160 oraz z 2019 r. poz. 1318 i 1824) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Fundusze promocji, o których mowa w ust. 2 pkt 1–10, realizując cele, o których mowa w ust. 1, wspierają działania mające na celu przywrócenie normalnych warunków rynkowych w przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty zaufania konsumentów lub innych szczególnych problemów.”;

2) w art. 9 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku niezrealizowania przez podmiot wykorzystujący środki funduszy promocji zadania, o którym mowa w art. 2 ust. 2–4, lub jego etapu w związku z wystąpieniem siły wyższej rozumianej jako zdarzenie zewnętrzne, niemożliwe do przewidzenia oraz którego skutkom nie można było zapobiec, środki finansowe z tytułu udzielonego wsparcia finansowego wypłaca się do wysokości faktycznie poniesionych kosztów kwalifikowalnych pod warunkiem:

1) wykazania, że do niezrealizowania zadania lub jego etapu doszło w wyniku wyżej wskazanego zdarzenia, a poniesione koszty kwalifikowalne miały bezpośredni związek z planowanym do zrealizowania zadaniem lub jego etapem, oraz

2) braku możliwości odzyskania zwrotu poniesionych kosztów kwalifikowalnych.”;

3) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie obowiązywania stanu nadzwyczajnego w przypadku jego wprowadzenia w związku z zakażeniami tym wirusem, a także w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów:

1) nie nalicza się odsetek z tytułu nieterminowego regulowania należności

przypadających na rzecz danego funduszu promocji;

2) bieg terminów wykonania określonych czynności przez podmioty ubiegające się o wsparcie finansowe ze środków funduszy promocji oraz przez podmioty, którym to wsparcie zostało udzielone, związanych z udzieleniem tego wsparcia, albo z wypłatą środków finansowych z tytułu tego wsparcia ulega zawieszeniu; terminy te nie mogą upłynąć wcześniej niż po upływie 60 dni od dnia odwołania tych stanów;

3) dokumenty składane do Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka w związku z funkcjonowaniem funduszy promocji, w szczególności dotyczące wsparcia finansowego udzielanego ze środków funduszy promocji, mogą być składane w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.[10)]) w art. 209 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, od należności, o których mowa w ust. 1, których spłata została odroczona lub rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności, włącznie z tym dniem.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2019 r. poz. 1183, 1655 i 2227) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadkach uzasadnionych nadzwyczajnymi okolicznościami zagrażającymi życiu lub zdrowiu członków Akademii, osób działających lub uczestniczących w pracach organów lub korporacji uczonych Akademii lub pracowników jednostek naukowych Akademii, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, może czasowo ograniczyć lub czasowo zawiesić funkcjonowanie korporacji uczonych lub jednostek naukowych Akademii na obszarze kraju lub jego części, uwzględniając stopień zagrożenia na danym obszarze.”;

2) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Posiedzenia organów Akademii, o których mowa w art. 13 pkt 1 i 2,

---

[10)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568.

oraz komisji i zespołów doradczych, o których mowa w art. 20, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

3) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Posiedzenia gremiów kolegialnych podmiotów, o których mowa w art. 27 pkt 1 i 2, oraz posiedzenia podmiotów, o których mowa w art. 27 pkt 3–7, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

4) w art. 56 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Posiedzenia rad naukowych mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1770 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284) po art. 44a dodaje się art. 44b i art. 44c w brzmieniu:

„Art. 44b. 1. Dyrektor, za zgodą Ministra, może zarządzić realizację zadań Centrum, z wyłączeniem zadań realizowanych w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, w trybie uproszczonym, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą weryfikacji nowego modelu realizacji przyszłych programów lub ochroną porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub szczególnym interesem gospodarczym.

2. W konkursie na wykonanie projektów w programie realizowanym w trybie uproszczonym mogą brać udział podmioty, o których mowa w art. 37 ust. 1, oraz nieposiadające osobowości prawnej jednostki sektora finansów publicznych i podmioty lecznicze.

3. Wybór wykonawców projektów w programie realizowanym w trybie uproszczonym następuje w sposób przejrzysty i obiektywny.

4. Do realizacji zadań Centrum w trybie uproszczonym nie stosuje się przepisów art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 i 3 oraz art. 39 ust. 2 pkt 5 i 7.

Art. 44c. 1. Jeżeli badania naukowe lub prace rozwojowe dotyczą metod prewencji rozprzestrzeniania się zakażenia lub zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej będącej przyczyną ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu

epidemii, Dyrektor może, w drodze decyzji, za zgodą Ministra, przyznać środki finansowe na wykonanie projektów obejmujących te badania naukowe lub prace rozwojowe poza realizowanymi przez Centrum programami, z pominięciem procedury konkursowej.

2. Przyznanie środków finansowych w trybie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 37 ust. 1, oraz nieposiadających osobowości prawnej jednostek sektora finansów publicznych i podmiotów leczniczych.

3. Do przyznawania środków finansowych w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 35 ust. 2, art. 38 i art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7.

4. Dyrektor zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Centrum informację o zawarciu umowy z podmiotem wybranym w trybie, o którym mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem danych wykonawcy projektu, ogólnym opisem projektu i uzasadnieniem wyboru tego projektu.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2020 r. poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inne podmioty – jeżeli wykażą w tym interes faktyczny.”;

2) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia udostępniania danych w trybie ograniczonej teletransmisji danych lub cofa zgodę na udostępnianie danych w tym trybie, jeżeli podmioty nie spełniają wymogów określonych w art. 68 ust. 3 i ust. 4 pkt 2.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1397 i 2294) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1, po wykazaniu interesu faktycznego, udostępnia się, w sposób i na warunkach określonych w ust. 1, dane dotyczące adresu.

2a. Podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1, po wykazaniu interesu faktycznego, udostępnia się, w sposób i na warunkach określonych w ust. 1, dane potwierdzające zgon.”;

2) w art. 51 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odmawia wyrażenia zgody na udostępnianie danych w drodze weryfikacji danych albo cofa zgodę na ich udostępnianie w drodze weryfikacji, jeżeli nie zostały spełnione warunki określone w art. 48 ust. 1 lub art. 49 ust. 2 i 2a.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 374) w art. 13 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Zmiany planu finansowego Agencji dokonywane zgodnie z art. 21 ust. 5 ustawy o finansach publicznych, dotyczące realizacji zadań związanych z utworzeniem, udostępnieniem i odtwarzaniem rezerw strategicznych, nie wymagają uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1942) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. W przypadku czasowego ograniczenia lub czasowego zawieszenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty na obszarze kraju lub jego części na podstawie art. 30b ustawy – Prawo oświatowe minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w drodze rozporządzenia, może wyłączyć stosowanie niektórych przepisów niniejszej ustawy w odniesieniu do wszystkich lub niektórych jednostek systemu oświaty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 30b ustawy – Prawo oświatowe, w szczególności w zakresie terminów i sposobu przekazywania danych do bazy danych SIO, a także wprowadzić w tym zakresie odrębne unormowania, tak aby zapewnić prawidłowość i kompletność danych systemu informacji oświatowej.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 2, 4a i 4b nie naruszają przepisów innych ustaw dotyczących sposobu, zasad i trybu doręczeń.”,

b) w ust. 4 w zdaniu pierwszym kropkę na końcu zdania zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4a.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W stanach nadzwyczajnych lub w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, przesyłka listowa będąca

przesyłką rejestrowaną może być doręczona w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, bez konieczności składania wniosku, o którym mowa w ust. 4. Nie dotyczy to przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez:

1) Sądy i Trybunały;
2) prokuraturę i inne organy ścigania;
3) komornika sądowego.

4b. W stanach nadzwyczajnych lub w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, zawiesza się wykonywanie przez operatora pocztowego obowiązku uzyskania pokwitowania odbioru przesyłki kurierskiej wynikającego z art. 3 pkt 19 lit. e.”;

2) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Prezes UKE na wniosek operatora wyznaczonego, w drodze decyzji, ustanawia dla operatora wyznaczonego odstępstwo od obowiązku świadczenia usług powszechnych, w razie szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni od dnia otrzymania wniosku w postaci elektronicznej od operatora wyznaczonego. Decyzja może być wydana także ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw łączności zapewnia operatorowi wyznaczonemu środki finansowe z budżetu państwa w związku z poniesioną przez tego operatora stratą.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1077) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28a wyraz „wpływie” zastępuje się wyrazem „upływie”;
2) w art. 28b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 2 i dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, w szczególności wystąpienia choroby szczególnie niebezpiecznej lub wysoce zakaźnej, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, zadanie

szkolenia i egzaminowania operatorów numerów alarmowych, o którym mowa w art. 18, jest realizowane przez organ prowadzący centrum powiadamiania ratunkowego, w którym są oni zatrudnieni, z wykorzystaniem zasobów kadrowych i sprzętowych tego centrum. Przepisy dotyczące programu szkolenia operatorów numerów alarmowych i rozporządzenia wydanego na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy stosuje się odpowiednio. Certyfikat uzyskany na podstawie niniejszego przepisu traci ważność po upływie 90 dni po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483 i 2243, z 2019 r. poz. 1572, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„W przypadku gdy udział w zgromadzeniu obligatariuszy przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej nie jest dopuszczony, warunki emisji wskazują takie ograniczenie.”;

2) w art. 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ogłoszeniu zamieszcza się informacje o dacie, godzinie, miejscu oraz porządku obrad zgromadzenia obligatariuszy, a także informację o miejscu złożenia świadectwa depozytowego, albo zaświadczenia, o którym mowa w art. 55 ust. 1a. Ogłoszenie zawiera również informacje o sposobie uczestniczenia w zgromadzeniu obligatariuszy i wykonywania głosu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że warunki emisji nie dopuszczają takiej możliwość. Ogłoszenie może zawierać także inne informacje niezbędne do podjęcia przez obligatariusza decyzji o uczestniczeniu w zgromadzeniu obligatariuszy. W przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 4, w ogłoszeniu należy wskazać postanowienie sądu upoważniające do zwołania zgromadzenia obligatariuszy.”;

3) w art. 53 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Udział w zgromadzeniu obligatariuszy może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że warunki emisji stanowią inaczej. O udziale w zgromadzeniu obligatariuszy w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący zgromadzenie.

4. Udział w zgromadzeniu obligatariuszy przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej obejmuje w szczególności:

1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób

uczestniczących w zgromadzeniu obligatariuszy, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad zgromadzenia obligatariuszy, przebywając w innym miejscu niż miejsce obrad zgromadzenia obligatariuszy;

2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku zgromadzenia obligatariuszy.

5. Udział obligatariuszy w zgromadzeniu obligatariuszy przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji obligatariuszy i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.”;

4) w art. 68 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Protokół podpisują przewodniczący zgromadzenia obligatariuszy i osoba sporządzająca protokół. Do protokołu dołącza się listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia oraz listę obligatariuszy głosujących przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 217 i 300) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 uchyla się ust. 3;

2) po art. 37 dodaje się art. 37a i art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37a. W okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w przypadku gdy pomoc jest przyznawana podmiotowi innemu niż jednostka sektora finansów publicznych, zabezpieczeniem należytego wykonania zobowiązań określonych w umowie o przyznaniu tej pomocy jest weksel niezupełny (in blanco) składany wraz z deklaracją wekslową do podmiotu przyznającego tę pomoc nie później niż przed wypłatą tej pomocy.

Art. 37b. Umowa o przyznaniu pomocy może być zawarta poza siedzibą podmiotu przyznającego pomoc, jeżeli w terminie wyznaczonym przez ten podmiot umowa ta została podpisana przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy i:

1) wysłana w formie dokumentu elektronicznego do podmiotu przyznającego pomoc na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, a podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru lub

2) nadana przesyłką rejestrowaną w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188, z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005 oraz z 2020 r. poz. ...).”;

3) w art. 38 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku niezłożenia do podmiotu przyznającego pomoc zabezpieczenia, o którym mowa w art. 37a, pomocy nie wypłaca się.”;

4) po art. 42a dodaje się art. 42b w brzmieniu:

„Art. 42b. 1. W przypadku działań i poddziałań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–7, pkt 8 lit. a – w zakresie kosztów założenia, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013 – oraz pkt 8 lit. b, pkt 9, 13 i 14, oraz w przypadku pomocy technicznej, wnioski o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej, wnioski o płatność oraz inne dokumenty składane do Agencji lub podmiotu wdrażającego mogą być składane w formie dokumentu elektronicznego na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli w ogłoszeniu o naborze wniosków o przyznanie pomocy albo w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym, albo w komunikacie zamieszczonym na stronie internetowej agencji płatniczej lub podmiotu wdrażającego została przewidziana taka możliwość.

2. Wnioski o przyznanie pomocy oraz pomocy technicznej, wnioski o płatność oraz inne dokumenty składane do Agencji lub podmiotu wdrażającego, składane w formie dokumentu elektronicznego na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, są sporządzone na formularzach i w formacie danych udostępnionych na stronie internetowej administrowanej przez Agencję lub w formatach danych określonych w ogłoszeniu o naborze wniosków o przyznanie pomocy albo w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym, albo w komunikacie zamieszczonym na stronie internetowej agencji płatniczej lub podmiotu wdrażającego.

3. Dokument złożony w formie dokumentu elektronicznego na elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne powinien:

1) być opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem

zaufanym albo podpisem osobistym lub uwierzytelniony w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej;

2) zawierać adres elektroniczny wnoszącego dokument.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się również do wniosków o przyznanie pomocy oraz innych dokumentów składanych do LGD, z tym że te wnioski i dokumenty są składane za pośrednictwem podmiotu wdrażającego.

5. Przepisy art. 63 § 3b–5 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 43a:

a) uchyla się ust. 1–5e,

b) po ust. 5e dodaje się ust. 5f–5h w brzmieniu:

„5f. W przypadku stwierdzenia niezgodności polegającej na poniesieniu przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej lub beneficjenta kosztów kwalifikowalnych z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, odpowiednio pomoc lub pomoc techniczna jest wypłacana w wysokości zmniejszonej o kwotę odpowiadającą kwocie odpowiednio pomocy lub pomocy technicznej, która przysługiwałaby na refundację kosztów kwalifikowalnych poniesionych z naruszeniem tych przepisów.

5g. W przypadku gdy nie jest możliwe precyzyjne ustalenie wysokości kosztów kwalifikowalnych poniesionych z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, wysokość zmniejszenia oblicza się z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.

5h. W przypadku gdy niezgodność, o której mowa w ust. 5f, została stwierdzona po dokonaniu wypłaty pomocy lub pomocy technicznej, odpowiednio pomoc lub pomoc techniczna podlega zwrotowi w wysokości odpowiadającej wysokości zmniejszenia, o którym mowa w ust. 5f albo 5g.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania zmniejszeń kwot pomocy oraz pomocy technicznej w przypadku poniesienia przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej lub beneficjenta kosztów

kwalifikowalnych z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, w tym sposób ustalania wysokości tych zmniejszeń, mając na względzie kryteria określone w art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.”;

6) w art. 55 w ust. 5a w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) do ponoszenia kosztów związanych z pełnieniem tej funkcji stosuje się przepisy art. 43a ust. 5f–5h oraz przepisy wydane na podstawie art. 43a ust. 6.”;

7) w art. 57h:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do ponoszenia kosztów na realizację operacji w ramach dwuletniego planu operacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 43a ust. 5f–5h oraz przepisy wydane na podstawie art. 43a ust. 6.”;

8) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Przepisy epizodyczne dotyczące pomocy i pomocy technicznej w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2

Art. 67a. Termin składania wniosków o przyznanie pomocy wskazany w ogłoszeniu o naborze tych wniosków może zostać wydłużony, z tym że informację o tym wydłużeniu podmiot właściwy w sprawie o przyznanie pomocy podaje do publicznej wiadomości na administrowanej przez siebie stronie internetowej. Przedłużony termin może nie spełniać wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1.

Art. 67b. 1. W przypadku uchybienia terminu w toku postępowania w sprawie o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej przez podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej z przyczyn związanych z ogłoszeniem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzeniem stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem, należy przywrócić ten termin, jeżeli czynność, dla której określony był termin została dopełniona nie później niż w terminie 60 dni po ustaniu tych

przyczyn. Przywrócenie terminu nie ma wpływu na przyznawanie pomocy lub pomocy technicznej innym podmiotom.

2. W przypadku gdy podmiot ubiegający się o przyznanie pomocy lub pomocy technicznej nie spełnił określonego warunku przyznania pomocy lub pomocy technicznej lub określonego wymogu z przyczyn związanych z ogłoszeniem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzeniem stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem, należy wezwać ten podmiot do niezwłocznego przedstawienia dowodów na spełnienie tego warunku lub wymogu pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

3. W przypadku gdy w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzenia stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem beneficjent nie spełnia warunków wypłaty pomocy lub pomocy technicznej lub warunków, z zastrzeżeniem których wydana została decyzja o przyznaniu pomocy, lub nie realizuje innych zobowiązań związanych z przyznaną pomocą lub pomocą techniczną, beneficjent może spełnić te warunki lub zrealizować te zobowiązania w terminie późniejszym, uzgodnionym odpowiednio z organem lub podmiotem, który przyznał tę pomoc lub pomoc techniczną.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, warunki lub tryb przyznawania, wypłaty lub zwrotu pomocy w ramach poszczególnych działań, poddziałań lub typów operacji objętych programem lub pomocy technicznej, które mają zastosowanie podczas stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub wprowadzeniem stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem oraz w okresie 90 dni od dnia odwołania tych stanów, odmienne w stosunku do przepisów wydanych na podstawie art. 45 albo art. 43a ust. 6, w celu przeciwdziałania skutkom tych stanów oraz mając na względzie zapewnienie sprawnego wdrażania programu w warunkach

tych stanów.

5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw rozwoju wsi może wskazać przepisy wydane na podstawie art. 45 albo art. 43a ust. 6, które nie mają zastosowania w okresie, o którym mowa w ust. 4.

6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do postępowań w sprawach dotyczących wyboru operacji partnerów KSOW.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się z uwzględnieniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1.

Art. 67c. Do terminów, o których mowa w art. 67a, terminów do dokonania określonych czynności w toku postępowań, o których mowa w art. 67b, terminów, w jakich należy spełnić określone warunki przyznania lub wypłaty pomocy lub pomocy technicznej lub określone wymogi, terminów dopełnienia warunków, z zastrzeżeniem których wydana została decyzja o przyznaniu pomocy, lub terminów realizacji innych zobowiązań związanych z przyznaną pomocą lub pomocą techniczną nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i …) dotyczących nierozpoczynania i zawieszania biegu terminów.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 268 i 586) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 70ba w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyraz „kompletny”;

2) w art. 79 w ust. 9 w pkt 1 wyrazy „art. 83 ust. 3ba” zastępuje się wyrazami „art. 79a ust. 1”;

3) w art. 81:

   a) w ust. 10 po wyrazach „art. 79 ust. 3 pkt 8” dodaje się wyrazy „ , z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1”,

   b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

      „11. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne dostosowania umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 10, stosuje się przepisy art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w terminie 30 dni licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.”;

4) w art. 184d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umowy o przyłączenie do sieci, niewypowiedziane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyn, o których mowa w:

1) art. 191 ust. 1 lub

2) art. 7 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne

– w których termin na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej przypada przed dniem 30 czerwca 2022 r., zachowują moc do dnia określonego we wniosku wytwórcy o przedłużenie tego terminu, złożonego do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, pod warunkiem że termin na dostarczenie energii elektrycznej po raz pierwszy do sieci, określony w tym wniosku, nie będzie przypadał później niż w dniu 30 czerwca 2022 r.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 3, Komitet realizuje swoje zadania przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

2) w art. 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, Przewodniczący Komitetu może postanowić, że udział w posiedzeniu Komitetu można wziąć przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, określić niektóre zadania KAS, które mogą być wykonywane na obszarze całego kraju lub jego części przez odpowiednio dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, niezależnie od terytorialnego zasięgu ich działania, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając potrzebę właściwej organizacji wykonywania zadań.”;

2) w art. 54 w ust. 2 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) przestrzeganie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy;”;

3) w art. 62 w ust. 5 w pkt 10 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) przestrzegania przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy”;

4) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. Na potrzeby kontroli celno-skarbowej w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 2 pkt 11a, kontrolującemu przysługują również:

1) uprawnienie do rewizji towarów i środków przewozowych;

2) uprawnienia, o których mowa w pkt 1 i art. 64, w stosunku do kontrahenta podmiotu, którego dotyczą ograniczenia lub zakazy określone w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy, jeżeli towary będące ich przedmiotem są przedmiotem dostawy do tego podmiotu lub mają zostać wydane z magazynu kontrahenta.”;

5) w art. 84:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) o której mowa w art. 62 ust. 5 pkt 1–3, 5–7, 10 i 11”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w toku kontroli celno-skarbowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 62 ust. 5 pkt 1–10 i ust. 13, nie stwierdzono nieprawidłowości, protokołu się nie sporządza.”;

6) w art. 86 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 62 ust. 5 pkt 1–10 oraz ust. 13.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310 i 284) w art. 395 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wykonanie pilnych prac zabezpieczających w okresie powodzi, klęski żywiołowej, ogłoszonych stanów zagrożenia epidemicznego, epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego;”.

Art. 57. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184 oraz z 2019 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Operator OSE może nieodpłatnie wyposażać szkoły w sprzęt komputerowy i inne urządzenia multimedialne, a także zapewniać szkołom usługi bezprzewodowego dostępu do Internetu wraz z niezbędnymi urządzeniami umożliwiającymi korzystanie z tych usług oraz oprogramowanie, umożliwiające uczniom uczestnictwo w zajęciach lekcyjnych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.”;

2) w art. 11:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ze środków dotacji celowej, o której mowa w art. 10 ust. 1, operator OSE w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 5, art. 5a i art. 6, może ponosić wydatki:”,

b) w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) na:

a) nabycie i udostępnianie sprzętu komputerowego i innych urządzeń multimedialnych,

b) nabycie, udostępnianie i utrzymywanie usług bezprzewodowego dostępu do Internetu i urządzeń umożliwiających korzystanie z tych usług,

c) nabycie, tworzenie, udostępnianie i utrzymywanie oprogramowania

– o których mowa w art. 5a.”;

3) w art. 15 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 2020 r. – 179 000 000 zł;”.

Art. 58. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384) w art. 81:

1) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, wprowadzenia stanu klęski żywiołowej lub stanu wyjątkowego, ogłoszenia mobilizacji lub w czasie wojny Komendant SOP może wprowadzić, w zakresie określonym w ust. 2, odmienny od obowiązującego rozkład czasu służby i tryb udzielania czasu wolnego w zamian za służbę w wymiarze przekraczającym 40 godzin tygodniowo w SOP, z zachowaniem przepisu ust. 4.”;

2) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, wprowadzenia stanu klęski żywiołowej lub stanu wyjątkowego Komendant SOP może wprowadzić odmienny od obowiązującego rozkład czasu służby obejmujący wymiar czasu służby niższy niż określony w ust. 2. Obniżenie wymiaru czasu służby w takim przypadku nie powoduje obniżenia uposażenia.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669 oraz z 2019 r. poz. 39 i 534) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 189 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Posiedzenia prezydium Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów i jej sekcji mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

2) w art. 281 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W okresie zawieszenia kształcenia doktorantów na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 198a ustawy, o której mowa w art. 1, zapomoga, o której mowa w art. 86 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, jest przyznawana doktorantom, o których mowa w ust. 1, przez kierownika podmiotu prowadzącego studia doktoranckie. Przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i art. 92 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. poz. 1560 oraz z 2019 r. poz. 2020 i 2248) w art. 61 w ust. 3 po wyrazie „jest” dodaje się wyrazy „minister,”.

Art. 61. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 139 i 568) w art. 20 po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1e w

brzmieniu:

„1b. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, późniejszy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1a, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z wirusem SARS-CoV-2 oraz skutki nimi wywołane, a także biorąc pod uwagę, aby termin ten nie nastąpił później niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

1c. W przypadku gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1a, ustalony na podstawie art. 7 ust. 5 zdanie drugie na wniosek złożony przed dniem 1 kwietnia 2020 r. upływa przed dniem 30 czerwca 2020 r., opłatę wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

1d. W przypadku gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1a, ustalony na podstawie art. 7 ust. 5 zdanie drugie upływa przed terminem określonym na podstawie ust. 1b, opłatę wnosi się w terminie określonym na podstawie ust. 1b.

1e. W przypadku, o którym mowa w ust. 1c i 1d, a także w przypadku gdy termin ustalony na podstawie art. 7 ust. 5 zdanie drugie upływa w dniu, w którym upływa termin, o którym mowa w ust. 1a, lub termin określony na podstawie ust. 1b, przepis art. 7 ust. 5 zdanie drugie stosuje się.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Posiedzenia rady uczelni mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

2) w art. 31 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Posiedzenia senatu mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

3) po art. 51a dodaje się art. 51b w brzmieniu:

„Art. 51b. 1. Jeżeli w okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni:

1) senat uczelni nie może wykonywać swoich zadań, rektor może wydawać zarządzenia w sprawach należących do kompetencji senatu, jeżeli jest to

niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania uczelni;

2) rektor i osoba wyznaczona lub upoważniona do jego zastępowania nie mogą wykonywać swoich zadań, wykonuje je członek wspólnoty danej uczelni, wskazany przez ministra nadzorującego tę uczelnię.

2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podlegają zatwierdzeniu przez senat uczelni na najbliższym posiedzeniu.

3. W okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni zapomoga, o której mowa w art. 86 ust. 1 pkt 3, jest przyznawana przez rektora. Przepisów Kpa i art. 92 ust. 2 nie stosuje się.

4. W przypadku ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni, w okresie tego ograniczenia lub zawieszenia oraz przez 60 dni po jego zakończeniu, legitymacje studenckie i legitymacje służbowe nauczycieli akademickich są ważne, bez konieczności potwierdzania ich ważności. Przepis stosuje się również do legitymacji, które utraciły ważność w okresie 30 dni poprzedzających ograniczenie lub zawieszenie funkcjonowania uczelni.

5. W okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni:

1) nie przeprowadza się ocen okresowych nauczycieli akademickich;

2) nie kieruje się nauczycieli akademickich na badania okresowe, o których mowa w art. 229 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495) oraz na badania w celu wydania orzeczenia o potrzebie udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia, o którym mowa w art. 131 ust. 5.”;

4) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. 1. Uczelnia może zorganizować weryfikację osiągniętych efektów uczenia się określonych w programie studiów, w szczególności przeprowadzać zaliczenia i egzaminy kończące określone zajęcia oraz egzaminy dyplomowe, poza siedzibą uczelni lub poza jej filią z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację.

2. Zasady weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się w sposób, o którym mowa w ust. 1, uczelnia udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.”;

5) w art. 178 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Posiedzenia właściwego organu, o którym mowa w ust. 1, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających

kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

6) w art. 191 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obrona rozprawy doktorskiej może być przeprowadzona poza siedzibą podmiotu doktoryzującego z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę jej przebiegu i rejestrację.”;

7) po art. 198a dodaje się art. 198b w brzmieniu:

„Art. 198b. W przypadku zawieszenia kształcenia doktorantów, w okresie tego zawieszenia oraz przez 60 dni po jego zakończeniu, legitymacje doktoranta są ważne, bez konieczności potwierdzania ich ważności. Przepis stosuje się również do legitymacji, które utraciły ważność w okresie 30 dni poprzedzających zawieszenie kształcenia doktorantów.”;

8) w art. 221 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Kolokwium habilitacyjne może być przeprowadzone poza siedzibą podmiotu habilitującego z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę jego przebiegu i rejestrację.”;

9) w art. 235 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Posiedzenia prezydium RDN i zespołów, o których mowa w ust. 5, mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiających zapewnienie tajności głosowań.”;

10) w art. 365:

a) w pkt 13 w lit. c przecinek zastępuje się średnikiem i uchyla się lit. d,

b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz;”;

11) w art. 368 w ust. 8 i 9 wyrazy „o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c i pkt 2 lit. a–d i g” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c, pkt 2 lit. a–d i g oraz pkt 2a”;

12) w art. 370 w pkt 4 wyrazy „oraz pkt 13 lit. d” zastępuje się wyrazami „oraz pkt 13a”;

13) w art. 371 w ust. 1 wyrazy „i pkt 13 lit. d” zastępuje się wyrazami „i 13a”;

14) w art. 417 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dotacji ze środków, o których mowa w art. 365 pkt 3 – dotacja może być

przekazywana w transzach miesięcznych;”.

Art. 63. W ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 41:
   a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
      „3. Instytut Sieci powstały w wyniku połączenia instytutów Sieci wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki łączonych instytutów Sieci albo włączanych do niego instytutów Sieci.”,
   b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
      „3a. Uprawnienia i obowiązki instytutów Sieci połączonych lub włączonych, które w wyniku połączenia lub włączenia utraciły osobowość prawną, wynikające z decyzji administracyjnych, w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, przechodzą z mocy prawa odpowiednio na instytut Sieci utworzony w wyniku połączenia albo instytut Sieci, do którego włączono jeden albo większą liczbę instytutów Sieci, chyba że ustawa lub decyzja administracyjna stanowi inaczej.”;
2) w art. 57 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
   „2) subwencję na koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2;”;
3) w art. 58 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
   „1) subwencja na koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2;”;
4) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:
   „Art. 61a. Prezes może przekazać środki pochodzące z subwencji na koszty działalności oraz realizację zadań Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2, instytutowi Sieci wyznaczonemu zgodnie z art. 31 ust. 2. Środki przekazuje się na podstawie umowy.”;
5) w art. 63 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
   „3a) środki, o których mowa w art. 61a;”;
6) w art. 64 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
   „2a) środki, o których mowa w art. 61a;”.

Art. 64. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 poz. 569) w art. 12 w ust. 1a w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem

i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) infrastrukturę transportu lotniczego i infrastrukturę krytyczną portów lotniczych.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1579 oraz z 2020 r. poz. 568) w art. 18 w ust. 5 skreśla się wyrazy „, biorąc za rok bazowy do wyliczenia udziału 30%, o którym mowa w art. 35b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 5 w art. 16a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przychodami Funduszu są:

1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 185 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 niniejszej ustawy oraz art. 209 ust. 1 i 11 ustawy, o której mowa w pkt 1;
4) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w zarządzanie na podstawie art. 78d ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
5) dotacje z budżetu państwa.”;

2) w art. 38:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 9 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. …);”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 8 pkt 7 lit. b i art. 11 pkt 9 i 12 lit. b i c, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.;”.

Art. 67. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz

niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2294) w art. 15 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 5 i art. 9, które wchodzą w życie z dniem 14 kwietnia 2020 r.;”.

Art. 68. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217 oraz z 2020 r. poz. 288) użyte w art. 29 w ust. 1 i 3, w art. 30 w ust. 1 i 3, w art. 31 w ust. 1 i 3 oraz w art. 32 w ust. 1 i 3 wyrazy „w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „w terminie 8 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Art. 69. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424) w art. 71 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W terminie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot, o którym mowa w ust. 1:”.

Art. 70. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. 425) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 61:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Z dniem 1 stycznia 2021 r.:”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W terminie do dnia 31 grudnia 2020 r. komisje inwentaryzacyjne przekazują wykazy, o których mowa w ust. 3, Głównemu Inspektorowi.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji wydanych w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., stwierdza, na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 3, przejęcie przez Główny Inspektorat trwałego zarządu nieruchomości, w których przeprowadza się badania laboratoryjne.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pracownicy wojewódzkich inspektoratów zatrudnieni w laboratoriach wojewódzkich inspektoratów stają się, z dniem 1 stycznia 2021 r., pracownikami Głównego Inspektoratu.”,

d) uchyla się ust. 9,

e) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Badania laboratoryjne, które do dnia 31 grudnia 2020 r. nie zostaną zakończone w laboratoriach wojewódzkich inspektoratów, są przeprowadzane

w laboratoriach Głównego Inspektoratu.

11. Do dnia 31 grudnia 2020 r. badania laboratoryjne na potrzeby zadań Inspekcji są przeprowadzane przez laboratoria wymienione w art. 34 oraz przez laboratoria wojewódzkich inspektoratów.”;

2) w art. 70 wyrazy „1 lipca 2020 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2021 r.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 471) w art. 1 w pkt 8 w art. 29 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do przedsięwzięć polegających na budowie i przebudowie przenośnych wolno stojących masztów antenowych w przypadku, gdy inwestorem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374 i …).”.

Art. 72. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad:”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze z powodu COVID-19, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną, przysługuje

dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zasiłki, o których mowa w ust. 1 i 1a, stanowiące dodatkowe uposażenie funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2, przyznaje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360), ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1499 i 1726), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1529 i 1726), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1921 i 2020), ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505) oraz ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1940) nie wlicza się do okresów, o których mowa odpowiednio w art. 121b ust. 3, art. 125b ust. 3, art. 105b ust. 3, art. 136b ust. 3, art. 96b ust. 3, art. 102b ust. 3, art. 194 ust. 3 oraz art. 233 ust. 2 tych ustaw.”;

2) w art. 7a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W okresie zawieszenia postępowań, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw zdrowia może podejmować wszelkie czynności w ramach tych postępowań włącznie z wydaniem decyzji administracyjnych uwzględniających w całości żądanie wnioskodawcy, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. Ograniczenia wynikającego z art. 102 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i …) nie stosuje się.”;

3) w art. 7b pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2020 r. w zakresie środków przekazywanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 stosuje się przepis art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej

finansowanych ze środków publicznych oraz nie stosuje się przepisów art. 118 ust. 3 i art. 121 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.”;

4) art. 7c otrzymuje brzmienie:

„Art. 7c. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nie przeprowadza się konkursów ofert i rokowań, o których mowa w art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z wyłączeniem konkursów ofert i rokowań dotyczących świadczeń opieki zdrowotnej z zakresów, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 15 i 16 tej ustawy.”;

5) w art. 7e ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się do Policji lub państwowego powiatowego inspektora sanitarnego właściwego dla miejsca odbywania kwarantanny. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych wykonujących zadania związane z potwierdzaniem realizacji obowiązku przestrzegania kwarantanny.”;

6) po art. 7e dodaje się art. 7f i art. 7g w brzmieniu:

„Art. 7f. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii:

1) okres akredytacji, o którym mowa w art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 562 i 567), kończący się w okresie ogłoszenia jednego z tych stanów, przedłuża się na okres 120 dni od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni;

2) postępowania akredytacyjne, o których mowa w art. 59 ust. 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ulegają zawieszeniu z mocy prawa na okres ogłoszenia danego stanu oraz do upływu 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. Postanowień w sprawie zawieszenia postępowań na podstawie ust. 1 pkt 2 nie wydaje się.

Art. 7g. 1. Wojewoda powołuje lekarzy i lekarzy dentystów do stwierdzania zgonów osób podejrzanych o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 albo zakażonych tym wirusem poza szpitalem.

2. Wykonywanie zadania, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy zawartej z osobą powołaną przez właściwego wojewodę i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest wojewoda.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, uwzględniają wyposażenie powołanej osoby w środki ochrony indywidualnej stosowane w przypadku wykonywania czynności stwierdzania zgonu osoby zmarłej na chorobę wywołaną wirusem SARS-CoV-2 (COVID-19), określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1473 oraz z 2020 r. poz. 284).”;

7) w art. 8:

a) w ust. 8 wyrazy „ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517, 1649 i 1667)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, 1571 i 1667)”,

b) w ust. 9 w pkt 1 po wyrazach „lub udzielił” dodaje się wyraz „informacji”,

c) w ust. 10 wyrazy „art. 8 i art. 26–28” zastępuje się wyrazami „art. 8, art. 26–28 i art. 31 tej ustawy”;

8) w art. 8c ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w art. 8b, sprawuje w zakresie swojej właściwości, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W zakresie niezastrzeżonym dla inspekcji, o której mowa w ust. 1, kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w art. 8b, sprawuje Inspekcja Handlowa.”;

9) w art. 9 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Środki przekazane w ramach finansowania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek bankowy, rachunek oszczędnościowy, rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy oraz rachunek terminowych lokat oszczędnościowych, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego

lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Wojewoda może wydawać polecenia obowiązujące wszystkie organy administracji rządowej działające w województwie, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. O wydanych poleceniach wojewoda niezwłocznie informuje właściwego ministra.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może, z własnej inicjatywy lub na wniosek wojewody, wydawać polecenia obowiązujące podmioty inne, niż wymienione w ust. 1, w szczególności osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców.

3. Prezes Rady Ministrów może, z własnej inicjatywy, wydawać polecenia obowiązujące podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2. Wydając polecenie wobec przedsiębiorcy Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć organ odpowiedzialny za zawarcie umowy.

4. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, są wydawane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, w drodze decyzji administracyjnej i podlegają natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia.

5. Zadania Prezesa Rady Ministrów wynikające z ust. 3 wykonuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z jego upoważnienia.

6. Wykonywanie zadań objętych poleceniami wydanymi w stosunku do przedsiębiorców następuje na podstawie umowy zawartej z przedsiębiorcą, przez wskazanego w decyzji:

1) Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez Prezesa Rady Ministrów lub
2) ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia

– i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest, odpowiednio, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, minister albo wojewoda; finansowanie może odbywać się także ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób

zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i …), na zasadach określonych w ustawie.

7. Prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań objętych poleceniami, o których mowa w ust. 6, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy.

8. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, zadania objęte poleceniami są wykonywane na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 4. W takim przypadku decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej, a także nie mogą dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń.

10. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, mogą być wydawane także ustnie, pisemnie w formie adnotacji, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności. Istotne okoliczności takiego załatwienia sprawy powinny być utrwalone w formie protokołu.

11. Właściwy minister może wstrzymać wykonanie poleceń, o których mowa w ust. 1, i wystąpić z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o rozstrzygnięcie sporu, przedstawiając jednocześnie stanowisko w sprawie.

12. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 1, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.”;

11) w art. 11a:

a) w ust. 6 wyrazy „art. 69” zastępuje się wyrazami „art. 67”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, może także dotyczyć magazynowania odpadów medycznych przez ich wytwórcę.”;

12) w art. 11d w ust. 1 wyrazy „art. 34 ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 34 ust. 1–3”;

13) po art. 11d dodaje się art. 11e–11g w brzmieniu:

„Art. 11e. 1. Właściciel infrastruktury krytycznej, w tym urządzeń służących do świadczenia usług telekomunikacyjnych, dostarczania energii elektrycznej,

wody, ciepła, ropy naftowej, paliw lub gazu oraz odprowadzania ścieków, lub jego upoważniony przedstawiciel, którego infrastruktura lub urządzenia są zlokalizowane na terenie nieruchomości należących do osób trzecich lub znajdujących się w posiadaniu osób trzecich, może w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu wyjątkowego, wnioskować do właściwego miejscowo komendanta Policji o asystę funkcjonariuszy Policji, w celu umożliwienia wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym do budynku, również z użyciem środków przełamujących istniejące zabezpieczenia, w celu przeprowadzenia czynności niezbędnych dla ciągłości świadczenia usług, w tym w zakresie prac budowlanych. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana niezwłocznie.

2. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana po przedstawieniu przez właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, lub jego upoważnionego przedstawiciela, właściwemu miejscowo komendantowi Policji dowodów potwierdzających odmowę przez właściciela, użytkownika lub zarządcę nieruchomości wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym budynku.

3. Funkcjonariusz Policji, asystując przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, zapewnia bezpieczeństwo uczestnikom czynności, mając w szczególności na względzie poszanowanie godności osób biorących udział w tych czynnościach oraz zapewnia zachowanie porządku.

4. Przepis ust. 2 obejmuje także sytuację braku możliwości kontaktu z właścicielem, użytkownikiem lub zarządcą nieruchomości, w tym budynku.

5. Z czynności, o których mowa w ust. 1, jest sporządzany protokół, w szczególności uwzględniający zakres czynności wykonanych w celu wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości lub do budynku. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, ze wskazaniem dokładnego terminu i czasu zdarzenia, opisem przeprowadzonych czynności oraz podpisami przedstawiciela właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, oraz funkcjonariusza Policji.

6. Właściciel infrastruktury lub urządzeń, po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do zabezpieczenia nieruchomości, w tym budynku przed dostępem osób niepowołanych, niezwłocznego poinformowania jego właściciela, użytkownika lub zarządcy o zaistniałym stanie faktycznym oraz do naprawienia szkód, o ile powstały w związku z prowadzonymi czynnościami.

7. W przypadkach, gdy nieruchomość lub budynek są objęte ograniczeniem

dostępu osób z uwagi na działania podejmowane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, przy czym wejście lub wjazd na teren tej nieruchomości lub tego budynku jest możliwy po uzgodnieniu niezbędnych środków bezpieczeństwa z właściwym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Art. 11f. 1. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej, operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374 i …) jest obowiązany do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji danych o lokalizacji, obejmujących okres ostatnich 14 dni, telekomunikacyjnego urządzenia użytkownika końcowego chorego na chorobę zakaźną COVID-19 lub objętego kwarantanną, na żądanie oraz w sposób i w formie ustalonej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. Operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji jest obowiązany do przekazania w sposób i w formie ustalonej przez tego ministra, w celu przeciwdziałania COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej zanonimizowanych danych o lokalizacji urządzeń końcowych użytkowników końcowych.

3. Zgoda użytkownika końcowego na przetwarzanie i udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagana.

Art. 11g. Podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej anonimizacja danych o lokalizacji, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, w celu przeciwdziałania COVID-19, nie stanowi czynności przetwarzania, o której mowa w art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”;

14) w art. 12 w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „art. 95” zastępuje się wyrazami „art. 95d”;

15) w art. 12a:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 39a ust. 1 pkt 6, art. 39d ust. 2, art. 39f, art. 39j, art. 39k i art. 39l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140);”,

b) w ust. 3 w zdaniu trzecim wyrazy „o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentysty” zastępuje się wyrazami „o zawodach lekarza i lekarza dentysty”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także żołnierzy zawodowych, w tym również do pierwszego badania okresowego.”;

16) po art. 12a dodaje się art. 12b–12f w brzmieniu:

„Art. 12b. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych dotyczących utrzymania ciągłości działania istotnych usług, w szczególności w zakresie telekomunikacji, łączności publicznej, transportu, świadczeń zdrowotnych, energii, handlu, gospodarki wodnej lub kanalizacyjnej, oczyszczania ścieków, porządku publicznego, obronności art. 12 stosuje się odpowiednio.

Art. 12c. Terminy przejścia kursu doskonalącego, o którym mowa w przepisie art. 38b ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2018 r. poz. 2142 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 1495) i przedstawienia zaświadczenia o odbyciu tego kursu właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Policji oraz termin wydania opinii, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 6 tej ustawy, przedłuża się do 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12d. Terminy przedstawienia właściwemu organowi Policji orzeczeń lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2019 r. poz. 284 i 1214 oraz z 2020 r. poz. 148 i 284), przedłuża się do 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12e. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dopuszcza się przeprowadzanie szkoleń wstępnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i służby w całości za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem instruktażu stanowiskowego:

1) pracownika zatrudnianego na stanowisku robotniczym;
2) pracownika zatrudnionego na stanowisku, na którym występuje narażenie na działanie czynników niebezpiecznych;
3) pracownika przenoszonego na stanowisko, o którym mowa w pkt 1 i 2;
4) ucznia odbywającego praktyczną naukę zawodu oraz studenta odbywającego praktykę studencką.

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy lub bezpieczeństwa i higieny służby przypada w:

1) okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii lub
2) w okresie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii

– termin ten wydłuża się do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 12f. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wydłuża się cykle przeglądowo-naprawcze, o których mowa przepisach wydanych na podstawie art. 20 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, o czasookres: 1 miesiąc dla 2 poziomu utrzymania, 3 miesiące dla 3 poziomu utrzymania i 6 miesięcy dla 4 poziomu utrzymania.”;

17) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, podmiot zarządzający portem morskim, przystanią morską lub terminalem morskim, przewoźnik lotniczy, kolejowy, drogowy, morski, w żegludze śródlądowej lub operator pocztowy nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych lub własnymi działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, w szczególności za brak możliwości świadczenia usług, w tym brak możliwości przewozu oraz brak możliwości lub ograniczenie prowadzenia działalności handlowej na lotniskach i dworcach kolejowych, w tym w zakresie zmniejszenia albo utraty przychodów.”;

18) w art. 14a w ust. 4 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 i 18 w brzmieniu:

„17) sprawy o rozpoznanie wniosku restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, 326, 912, 1655, 1802, 2089 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288);

18) w przedmiocie nakazania przez sąd opuszczenia mieszkania przez członka rodziny wspólnie zajmującego mieszkanie, który swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, na postawie art. 11a ustawy z dnia 29

lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218).”;

19) w art. 15d dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby ponoszące odpłatność za usługi świadczone w ośrodkach wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zwalnia się na ich wniosek z odpłatności za okres niekorzystania z tych usług w związku z zawieszeniem lub czasowym zamknięciem działalności tych ośrodków, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, bez konieczności przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego.”;

20) w art. 15g:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz państwowa osoba prawna w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.

2. Podmiotom, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać kryteria, o których

mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalegają w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą obniżyć wymiar czasu pracy pracownika maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.”,

c) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.”,

d) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 oraz art. 13 pkt 2 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.”,

e) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskały pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.”;

21) art. 15j otrzymuje brzmienie:

„Art. 15j. 1. Opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284 i 471) za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania

przestrzennego oraz mieszkalnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, późniejszy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z wystąpieniem COVID-19 oraz skutki nimi wywołane, a także biorąc pod uwagę, aby termin ten nie przekroczył roku 2020.

3. W przypadku, gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, na wniosek złożony przed dniem 1 kwietnia 2020 r. upływa przed dniem 30 czerwca 2020 r., opłatę wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

4. W przypadku, gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami upływa przed terminem określonym zgodnie z ust. 2, opłatę wnosi się w terminie określonym zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 i 4, a także w przypadku, gdy termin ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami upływa w dniu, w którym upływa termin, o którym mowa w ust. 1, lub termin określony na podstawie ust. 2, przepis art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się.”;

22) w art. 15n dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu przekazać organowi, który udzielił zezwolenia informacje o zastosowanych odstępstwach, a także podać je do publicznej wiadomości, przez ogłoszenia na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach lub dworcach.”;

23) w art. 15o:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, ilekroć zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wymagane jest przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego

aktualizacji, w szczególności z osobą lub rodziną, które zostały poddane kwarantannie w związku z podejrzeniem zakażenia lub choroby zakaźnej, ustalenie sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej zamiast przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego aktualizacji może nastąpić na podstawie:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rozmowy telefonicznej z pracownikiem socjalnym, a w przypadku osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu przy wykorzystaniu środków wspierających komunikowanie się, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824), oraz”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku osób korzystających ze stałych form pomocy, u których nie nastąpiła zmiana danych, aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego nie sporządza się, pomimo upływu ustawowego terminu. W takim przypadku aktualizację rodzinnego wywiadu środowiskowego sporządza się niezwłocznie po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.”;

24) po art. 15o dodaje się art. 15oa w brzmieniu:

„Art. 15oa. 1. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych na okresy zasiłkowe od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2021 r.

2. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, 730, 1802 i 1818) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okresy świadczeniowe od dnia 1 października 2019 r. do dnia 30 września 2021 r.”;

25) w art. 15p dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może wprowadzić również zwolnienia od podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli zajętych na prowadzenie działalności przez:

1) organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz
2) podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”;

26) w art. 15q dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może przedłużyć terminy płatności rat, o których mowa w ust. 1, również:

1) organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz
2) podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”;

27) w art. 15r:

a) w ust. 1:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) innych okoliczności, które uniemożliwiają bądź w istotnym stopniu ograniczają możliwość wykonania umowy;”,

– dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) okoliczności, o których mowa w pkt 1–5, w zakresie w jakim dotyczą one podwykonawcy lub dalszego podwykonawcy;

7) w przypadku wykonawców mających siedzibę lub wykonujących działalność związaną z realizacją umowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w miejsce dokumentów, o których mowa w pkt 1–5, składa się dokumenty wydane przez odpowiednie instytucje w tych krajach lub oświadczenia tych wykonawców.”,

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę

wynagrodzenia lub sposobu rozliczenia wynagrodzenia wykonawcy”,

c) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz związanych z nimi ograniczeń w przemieszczaniu się, umowy o zamówienie publiczne zawierane są pod rygorem nieważności w formie pisemnej, albo za zgodą zamawiającego w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

11. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do umów w sprawie zamówień publicznych wyłączonych ze stosowania ustawy prawo zamówień publicznych.”;

28) po art. 15r dodaje się art. 15ra w brzmieniu:

„Art. 15ra. 1. Strony umów offsetowych zawartych na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1379 i 2020) niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia lub dokumenty, które mogą dotyczyć w szczególności:

1) nieobecności pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji umowy;
2) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług związanych z realizacją umowy;
3) okoliczności, o których mowa w pkt 1 i 2, w zakresie w jakim dotyczą one podwykonawców.

2. Każda ze stron umowy, o której mowa w ust. 1, może żądać przedstawienia dodatkowych oświadczeń lub dokumentów potwierdzających wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy.

3. Strona umowy, o której mowa w ust. 1, na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje drugiej stronie swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem, odnośnie do wpływu okoliczności, o których mowa w ust. 1, na

należyte jej wykonanie. Jeżeli strona umowy otrzymała kolejne oświadczenia lub dokumenty, termin liczony jest od dnia ich otrzymania.

4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, w tym w szczególności przez:

1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, na czas dłuższy niż wynikający z art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części;
2) zmianę sposobu wykonywania umowy;
3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia.

5. Jeżeli umowa zawiera postanowienia korzystniej kształtujące sytuację wykonawcy, niż wynikałoby to z ust. 4, do zmiany umowy stosuje się te postanowienia, z zastrzeżeniem, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do wykonania umownego prawa odstąpienia od umowy.

6. Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia dotyczące kar umownych lub odszkodowań z tytułu odpowiedzialności za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie z powodu oznaczonych okoliczności, strona umowy, o której mowa w ust. 1, w stanowisku, o którym mowa w ust. 3, przedstawia wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte jej wykonanie oraz wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, na zasadność ustalenia i dochodzenia tych kar lub odszkodowań, lub ich wysokość.”;

29) uchyla się art. 15w;
30) w art. 15x:
    a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
        „3) zobowiązać pracownika do pozostawania poza normalnymi godzinami pracy w gotowości do wykonywania pracy w zakładzie pracy lub w innym miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, przepisu art. 151^5 § 2 zdanie drugie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy nie stosuje się;

4) polecić pracownikowi realizowanie prawa do odpoczynku w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników:

1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania:

a) systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i …),

b) sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 11a i 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.[11)]);

2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1 lit. a i b, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej;

3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284 i 568);

4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2;

5) w przedsiębiorstwie pełniącym funkcję sprzedawcy z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;

6) na obszarze lub na terenie obiektu ważnego dla obronności, interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa publicznego i innych ważnych interesów państwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, umieszczonych w wykazach, o których mowa w art. 5 ust. 3 tej ustawy;

7) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na świadczeniu

---

[11)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517,1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284, 471 i 568.

czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321);

8) w przedsiębiorstwie prowadzącym obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1849 oraz z 2020 r. poz. 284), którego działanie lub niewłaściwe działanie może spowodować poważny wypadek, wynikający z krótkoterminowej lub długoterminowej utraty stateczności tego obiektu obejmującej wszelkie awarie mechanizmów związanych z jego konstrukcją lub jego niewłaściwej eksploatacji, który skutkuje znacznym ryzykiem utraty życia, poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska;

9) u przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze rolno-spożywczym związaną z wytwarzaniem lub dostarczaniem żywności.”;

31) po art. 15z dodaje się art. $15z^1$ – $15z^4$ w brzmieniu:

„Art. $15z^1$. 1. W przypadku cudzoziemca, który w dniu, od którego po raz pierwszy ogłoszono stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) na podstawie wizy Schengen,
2) na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen,
3) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo obszaru Schengen,
4) w ramach ruchu bezwizowego,
5) na podstawie wizy długoterminowej wydanej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
6) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny od dnia następującego po ostatnim dniu legalnego pobytu wynikającego z tych wiz, dokumentów lub ruchu bezwizowego, do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania stanu

zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który obowiązywał jako ostatni.

2. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają ważne zezwolenie na pracę lub ważne zezwolenie na pracę sezonową.

3. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy wpisane do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w tym oświadczenie, które zgodnie z art. 15zzq ust. 3 umożliwia wykonywanie pracy w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem.

Art. 15z[2]. 1. Ważność kart pobytu, których okres ważności, o którym mowa w art. 244 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się i nie wymienia kart pobytu.

Art. 15z[3]. 1. Ważność tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemca, których okres ważności, o którym mowa w art. 55a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1666 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 322), upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do 30. dnia od odwołania tego, ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o który mowa w ust. 1, nie wydaje się tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemca.

Art. 15z[4]. Jeżeli w związku z wprowadzeniem przepisów mających na celu zapobieganie oraz zwalczanie chorób zakaźnych u ludzi repatriant nie ma możliwości opuszczenia ośrodka adaptacyjnego dla repatriantów w terminie określonym w decyzji Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji, o której mowa w art. 3c ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1472), Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji może, na uzasadniony wniosek

repatrianta, wydać decyzję o przedłużeniu jego pobytu w ośrodku o kolejny okres, nie dłuższy jednak niż 90 dni.”;

32) w art. 15zc dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisu art. 5 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 330, 730 i 1721) w zakresie kierowania z urzędu żołnierzy zawodowych do wojskowej komisji lekarskiej po powrocie do kraju.

11. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, należy niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 10, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 90 dni od dnia odwołania danego stanu.”;

33) w art. 15zp ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów, w tym z udostępnianiem pomieszczeń i powierzchni, imprezy targowe, na szkolenia, konferencje lub egzaminy, a także prowadzący działalność kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe w przypadku rozwiązania umowy z klientem, w tym na świadczenie usług dodatkowych związanych z udostępnieniem powierzchni lub pomieszczeń, które to rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z negatywnymi skutkami COVID-19, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy.”;

34) w art. 15zr:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zq ust. 6, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie

przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie.”;

35) w art. 15zs w ust. 3 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego albo paszportu – w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,”;

36) po art. 15zu dodaje się art. 15zua w brzmieniu:

„Art. 15zua. 1. Świadczenie postojowe może zostać przyznane ponownie, na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

2. Wypłata po raz kolejny świadczenia postojowego może zostać dokonana nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

3. Warunkiem przyznania kolejnego świadczenia postojowego jest wykazanie w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku, o którym mowa w art. 15zs, nie uległa poprawie.”;

37) w art. 15zzb ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane mikroprzedsiębiorcom, małym oraz średnim przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10.”;

38) w art. 15zzc w ust. 3 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 8.”;

39) w art. 15zzd:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o pożyczkę mikroprzedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pożyczka wraz z odsetkami na wniosek mikroprzedsiębiorcy podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca będzie prowadził

działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. We wniosku o umorzenie mikroprzedsiębiorca oświadcza, że prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.”,

c) w ust. 8 wyrazy „Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 7,” zastępuje się wyrazami: „Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7,”;

40) w art. 15zze w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, w przypadku spadku przychodów z działalności statutowej o:”;

41) po art. 15zzf dodaje się art. $15zzf^1$ i art. $15zzf^2$ w brzmieniu:

„Art. $15zzf^1$. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w art. 11 ust. 2, art. 12a, art. 26, art. 26d, art. 26e, art. 26g, art. 40 i art. 41 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19, starosta na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, może zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

Art. $15zzf^2$. 1. Podmiot, któremu udzielono pożyczki, o której mowa w art. 61e pkt 1, 1a lub 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z powodu COVID-19 może złożyć wniosek do pośrednika finansowego, z którym zawarł umowę pożyczki, o zmianę następujących warunków tej umowy:

1) zawieszenie spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki;
2) wydłużenie karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, w przypadku gdy pożyczkobiorca nie rozpoczął spłaty rat kapitałowo-odsetkowych;
3) wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres lub
4) obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego

wniosek o zgodę na:

1) zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej przed upływem 12 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą z wykorzystaniem środków pożyczki, lub
2) nieutrzymanie zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy przed upływem okresu 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na tym stanowisku pracy pracownika

– na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód oraz planowany okres trwania zawieszenia lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy.

3. W okresie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy, o którym mowa w ust. 2, następuje wstrzymanie biegu terminów prowadzenia działalności gospodarczej lub zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego wniosek o zgodę na zakończenie działalności gospodarczej lub zgodę na likwidację stanowiska pracy przed upływem 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą lub od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy pracownika, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód, który uniemożliwia dalsze prowadzenie działalności gospodarczej lub utrzymanie stanowiska pracy.

5. Pośrednik finansowy dokonuje zmiany warunków umowy pożyczki lub podejmuje decyzję o odstąpieniu od zastosowania sankcji, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadnił, że sytuacja związana z COVID-19 spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

6. Zmiana warunków umowy pożyczki może spowodować wydłużenie okresu karencji lub spłaty pożyczki, o których mowa w art. 61h ust. 3 lub art. 61i ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

42) po art. 15zzh dodaje się art. 15zzha w brzmieniu:

„Art. 15zzha. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może przedłużyć termin następujący po dniu bilansowym roku obrotowego, za który emitent zobowiązany jest udostępnić w propozycji nabycia obligacji sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z badania, o którym mowa w art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 1572, 1655, 1798, 2217 i …), biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tego obowiązku.”;

43) w art. 15zzo:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 4 miesięcy następujących po dniu odwołania ich obowiązywania, okres na jaki przyznano stypendia sportowe, o których mowa w art. 32 i art. 32a ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1468, 1495 i 2251), może zostać dodatkowo przedłużony, ale nie dłużej niż do roku od dnia odwołania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”,

b) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 32 ust. 1–1b, 1e i 2–5, art. 33 ust. 1 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

44) po art. 15zzr dodaje się art. 15zzra w brzmieniu:

„Art. 15zzra. 1. Jeżeli podstawa do ogłoszenia upadłości dłużnika powstała w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, a stan niewypłacalności powstał z powodu COVID-19, bieg terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega przerwaniu. Po tym okresie termin ten biegnie na nowo. Jeżeli stan niewypłacalności powstał w czasie obowiązywania stanu

zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 domniemywa się, że zaistniał z powodu COVID-19.

2. Jeżeli termin na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości ustalany jest z uwzględnieniem postanowień ust. 1 i wniosek o ogłoszenie upadłości zostanie złożony przez dłużnika w tym terminie, a brak jest wcześniejszego wniosku o ogłoszenie upadłości, określone przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe terminy, dla których obliczania znaczenie ma dzień zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości wydłuża się o liczbę dni pomiędzy dniem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a ostatnim dniem, w którym wniosek ten winien być złożony stosownie do art. 21 ust. 1, lub odpowiednio art. 21 ust. 2a, ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, bez uwzględniania postanowień ust. 1 niniejszego artykułu.”;

45) w art. 15zzs:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wstrzymanie rozpoczęcia i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy terminów:

1) opiniowania i uzgadniania projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, projektu planu miejscowego oraz projektu uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przez organy, o których mowa odpowiednio w art. 11 pkt 5, art. 17 pkt 6, art. 37b ust. 2 pkt 3–7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

2) opiniowania projektu gminnego programu rewitalizacji przez organy, o których mowa w art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1398 oraz z 2019 r. poz. 730, 1696 i 2020);

3) o których mowa w art. 11 pkt 1, art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

4) wydania decyzji, o których mowa w art. 59 ust. 1–2a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

5) o których mowa w art. 7 ust. 4, 5, 10–15 i 18 ustawy z dnia 5 lipca 2018

r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2020 r. poz. 219 i 471);

6) o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 1, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 3 i 3a, art. 19a ust. 3 i 6, art. 25a ust. 3, art. 27 ust. 2 i art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1554, 1724 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284);

7) o których mowa w art. 4 ust. 4 i 7, art. 5 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 3 i 4, art. 22 ust. 4 i 7, art. 29 ust. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 2 i art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 630 oraz z 2020 r. poz. 284 i 471);

8) o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 3 i art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191 i 284).”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wstrzymanie i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy kontroli i inspekcji oraz postępowań administracyjnych, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne i przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii, jeżeli nieprowadzenie czynności kontrolnych lub inspekcyjnych oraz niewydanie decyzji mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt albo poważną szkodę dla interesu społecznego.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W okresie, o którym mowa w ust. 1, organ, sąd lub podmiot, prowadzący odpowiednio postępowanie lub kontrolę, może wyznaczyć stronie termin do dokonania czynności lub zarządzić bieg terminu określonego ustawą z możliwością określenia go na czas dłuższy, niż przewidziany ustawą, jeżeli wymaga tego interes publiczny lub ważny interes strony albo kontrolowanego. Strona, uczestnik postępowania, kontrolowany i ich kontrahent oraz organ, do którego zwrócono się o zajęcie stanowiska w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, są obowiązani do dokonania czynności w wyznaczonym terminie, a w przypadku zarządzenia

biegu terminu następują skutki, które ustawa wiąże z upływem terminu.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Wstrzymanie rozpoczęcia i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 8, nie dotyczy terminów na:

1) przedstawienie stanowiska lub warunków, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
2) zajęcie stanowiska lub wyrażenie opinii, o których mowa w art. 37b ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
3) zajęcie lub wyrażenie stanowiska, o których mowa w art. 53 ust. 5 i 5c oraz art. 60 ust. 1a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
4) przedstawienie opinii, o której mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji;
5) przekazanie opinii lub przedstawienie stanowiska, o których mowa w art. 7 ust. 13 i 15 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących;
6) wydanie opinii, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;
7) uzgodnienia, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz art. 4 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W okresie, o którym mowa w ust. 1, organ lub podmiot może wydać odpowiednio decyzję w całości uwzględniającą żądanie strony lub uczestnika

postępowania, zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu, wyrazić stanowisko albo wydać interpretację indywidualną lub decyzję w sprawach, o których mowa w ust. 3a.”,

f) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Przepisów ust. 1 i 8 nie stosuje się do postępowań administracyjnych i sądowych, w tym sądowoadministracyjnych, dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”;

46) art. 15zzu otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzu. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 nie wykonuje się tytułów wykonawczych nakazujących opróżnienie lokalu mieszkalnego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy orzeczeń wydanych na podstawie art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.”;

47) po art. 15zzu dodaje się art. $15zzu^{1}$–$15zzu^{11}$ w brzmieniu:

„Art. $15zzu^{1}$. 1. Do dnia 30 września 2020 r. w ramach realizacji zadań przeciwdziałania COVID-19 powierza się operatorowi wyznaczonemu, o którym mowa w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005 oraz z 2020 r. poz. …), świadczenie usługi pocztowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na etapie doręczania.

2. Przez usługę pocztową, o której mowa w ust. 1, rozumie się przyjęcie przesyłki poleconej, a następnie jej przemieszczenie i doręczenie w postaci dokumentu elektronicznego do adresata bez konieczności składania własnoręcznego podpisu.

3. Usługa pocztowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona dla podmiotów posiadających profil zaufany w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i …) .

4. Przez przesyłkę poleconą rozumie się również przesyłkę poleconą z potwierdzeniem odbioru, pokwitowaniem odbioru albo elektronicznym potwierdzeniem odbioru.

Art. $15zzu^{2}$. 1. Do dnia 30 września 2020 r. ilekroć w przepisach prawa jest mowa o przesyłce poleconej w rozumieniu w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 23 listopada

2012 r. – Prawo pocztowe, albo o doręczaniu pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu tej ustawy, doręczenie takiej przesyłki może nastąpić przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, jeżeli adresat wyrazi na to zgodę i upoważni operatora wyznaczonego do obioru przesyłek poleconych celem ich przetworzenia i doręczenia w postaci dokumentów elektronicznych na skrzynkę elektroniczną adresata. W upoważnieniu adresat uzgadnia z operatorem wyznaczonym sposób postępowania z odebranymi przesyłkami poleconymi.

2. Datą doręczenia przesyłki jest data zapoznania się przez odbiorcę z dokumentem zamieszczonym na skrzynce elektronicznej adresata. W razie braku zapoznania się dokument uznaje się za doręczony po upływie 14 dni od zamieszczenia dokumentu.

3. Operator wyznaczony przesyła na adres elektroniczny wskazany przez adresata zawiadomienie zawierające informację, że doręczono na skrzynkę elektroniczną adresata dokument elektroniczny.

Art. 15zzu[3]. 1. Przepisu art. 15zzu[1] nie stosuje się w przypadkach, gdy korespondencja nie może być doręczona ze względu na:

1) konieczność doręczenia niepodlegającego przekształceniu dokumentu utrwalonego w postaci innej niż elektroniczna lub rzeczy;
2) ważny interes publiczny, w tym istotne interesy państwa, a w szczególności jego bezpieczeństwo, obronność lub porządek publiczny;
3) opatrzenie tekstem plastycznym, odbitką pieczęci plastycznej, hologramem lub innym zabezpieczeniem, które nie może być odzwierciedlone w wyniku przekształcenia;
4) inne przyczyny techniczne.

2. Istnienie przesłanek wymienionych w ust. 1 ocenia nadawca.

Art. 15zzu[4]. Niniejsze przepisy mają zastosowanie do wszystkich przesyłek poleconych, o których mowa w art. 15zzu[1] ust. 4, nadawanych na podstawie zawartych z operatorem wyznaczonym umów, bez względu na tryb w jakim zostały zawarte te umowy.

Art. 15zzu[5]. Dokument elektroniczny powstały w ramach realizacji usługi, o której mowa w art. 15zzu[1] ust. 1, ma moc równą mocy dokumentu w postaci papierowej, z którego został przekształcony.

Art. 15zzu[6]. 1. Operator wyznaczony w ramach świadczenia usługi, o której

mowa w art. 15zzu[1] ust. 1:

1) jest obowiązany do zapewnienia jednoznacznej identyfikacji adresata będącego osobą fizyczną;
2) może zapewnić jednoznaczną identyfikację adresata lub osób uprawnionych do jego reprezentowania, w przypadku gdy adresat jest osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, o ile operator wyznaczony ma takie możliwości techniczne.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji na okres do dnia 30 września 2020 r. zapewnia adresatowi będącemu osobą fizyczną możliwość uwierzytelnienia w systemie operatora wyznaczonego za pomocą profilu zaufanego dla potrzeb korzystania z usługi, o której mowa w art. 15zzu[1] ust. 1.

Art. 15zzu[7]. Operator wyznaczony świadczy usługę, o której mowa w art. 15zzu[1] ust. 1, na podstawie regulaminu usługi. Regulamin, poza wymogami określonymi w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, określa zasady identyfikacji adresata oraz zasady odbioru przesyłek.

Art. 15zzu[8]. 1. Dodatkowe czynności związane z doręczeniem wynikające z pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 15zzu[2] ust. 1, wykonywane w ramach usługi, o której mowa w art. 15zzu[1] ust. 1, są zwolnione z opłaty. Operator wyznaczony, który nie pobrał opłaty, otrzymuje z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 środki związane z funkcjonowaniem usługi w okresie jej świadczenia, na pokrycie kosztów całkowitych tej usługi powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego.

2. Podstawę obliczenia należnych operatorowi wyznaczonemu środków stanowi:

1) wartość poniesionych w okresie świadczenia usługi kosztów uzasadnionych rozumianych jako całkowity rzeczywisty koszt jednostkowy przesyłki hybrydowej, skalkulowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i przepisami wydanymi na podstawie art. 104 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe oraz opisem kalkulacji kosztów zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zgodnie z art. 97 ust. 2 tej ustawy, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego;
2) rzeczywisty wolumen przesyłek hybrydowych zrealizowanych w okresie świadczenia usługi.

3. Okresem rozliczeniowym środków jest miesiąc kalendarzowy.

4. Środki, o w których mowa w ust. 1, stanowią pomoc publiczną i mogą być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji, w okresie obowiązywania tej decyzji.

5. W przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące pomocy publicznej dopuszczają zwolnienie z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej udzielanej zgodnie z ich postanowieniami, środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również udzielone zgodnie z tymi przepisami.

6. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania środków, o których mowa w ust. 1, zwolnionych z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia zgodności przyznawania tych środków z rynkiem wewnętrznym.

Art. 15zzu^{9}. W ramach doręczania, o którym mowa w art. 15zzu^{1}, operator wyznaczony zapewnia:

1) w toku przekształcenia wykonanie z należytą starannością i jakością techniczną odwzorowania cyfrowego druku lub korespondencji zawartej w przesyłce listowej oraz koperty umożliwiające zapoznanie się z treścią dokumentu elektronicznego bez potrzeby weryfikacji tej treści z dokumentem w postaci papierowej;
2) integralność dokumentu elektronicznego wytworzonego w wyniku przekształcenia.

Art. 15zzu^{10}. Przepisów art. 15zzu^{1}–15zzu^{9} nie stosuje się do przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez:

1) Sądy i Trybunały;
2) prokuraturę i inne organy ścigania;
3) komornika sądowego.

Art. 15zzu^{11}. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii spółka prowadząca rynek regulowany udostępnia uczestnikom obrotu zmiany regulaminu rynku regulowanego oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 3 dni robocze przed dniem ich wejścia w życie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, i 284,

288 i 568), określić inny termin, nie dłuższy jednak niż 2 tygodnie, jeżeli wymaga tego interes uczestników obrotu.”;

48) po art. 15zzz dodaje się art. 15zzz[1] w brzmieniu:

„Art. 15zzz[1]. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, pracownika samorządowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282) można tymczasowo przenieść, za jego zgodą, do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika samorządowego, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej.

2. Okres wykonywania pracy, o której mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż do 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Przeniesienia dokonuje się w drodze porozumienia jednostek, o których mowa w ust. 1, zawierającego w szczególności:

1) wskazanie podstawy prawnej przeniesienia;
2) dane pracownika i jego kwalifikacje oraz dotychczasowe stanowisko pracy;
3) określenie nowego stanowiska pracy;
4) określenie daty, z jaką nastąpi przeniesienie, rozpoczęcie i zakończenie świadczenia pracy;
5) informacje o wynagrodzeniu, w wysokości nie niższej niż dotychczasowe;
6) oświadczenie, że przeniesienie nie narusza ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika;
7) wskazanie potrzeb jednostki przyjmującej uzasadniających przeniesienie;
8) określenie zasad odpowiedzialności jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika i jednostki przyjmującej za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy.”;

49) art. 15zzzc otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzzc. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 6 miesięcy po ogłoszeniu jego odwołania w przypadku wygaśnięcia w czasie kadencji mandatu członka zarządu lub członka

organu kontroli wewnętrznej, powodującej zmniejszenie liczby członków zarządu lub członków organu kontroli wewnętrznej poniżej minimum przewidzianego w statucie polskiego związku sportowego, odpowiednio zarządowi lub organowi kontroli wewnętrznej polskiego związku sportowego przysługuje prawo uzupełnienia składu do stanu minimum określonym w statucie związku.

2. W przypadku upływu kadencji organów polskiego związku sportowego do dnia 31 grudnia 2020 r. kadencja tych organów ulega przedłużeniu nie później niż do dnia 30 września 2021 r.”;

50) w art. 15zzze:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kierownicy państwowych jednostek organizacyjnych na rzecz których ustanowiony został trwały zarząd w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa mogą odstąpić od dochodzenia należności z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie, przypadających za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”,

b) w ust. 4 wyrazy „ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 2–3a”;

51) w art. 15zzzh ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wsparcie:

1) o którym mowa w art. 15m, art. 15p, art. 15q, art. 15za ust. 2, art. 15zzb–15zze, art. 31zo oraz art. $31zy^{10}$,

2) udzielone na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej w związku z COVID-19

– zgodne z warunkami zawartymi w Komunikacie Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1) stanowi pomoc publiczną mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce.”;

52) w art. 15zzzj w ust. 3:

a) uchyla się pkt 1,

b) uchyla się pkt 3;

53) w art. 15zzzo:

a) w ust. 1 wyrazy „rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2” zastępuje się wyrazami „przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 albo art. 46b”,

b) uchyla się ust. 3;

54) po art. 15zzzr dodaje się art. 15zzzs–15zzzzzx w brzmieniu:

„Art. 15zzzs. Prace geologiczne, w tym roboty geologiczne, wykonywane na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 868, 1214 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), które nie mogą być wykonane zgodnie z harmonogramem określonym w koncesji lub projekcie robót geologicznych ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, mogą zostać wykonane w terminie późniejszym, bez potrzeby zmiany koncesji lub projektu robót geologicznych, do czasu upływu terminu obowiązywania koncesji lub czasu na jaki został zatwierdzony projekt robót geologicznych lub terminu określonego w projekcie robót geologicznych podlegającym zgłoszeniu staroście albo ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Art. 15zzzt. 1. Świadectwo zdrowia wydane na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1889 i 2197) lub art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. poz. 2197), które traci ważność w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. albo w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, zachowuje ważność do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania tego stanu.

2. W przypadku gdy 3-miesięczny termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu oraz w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich, upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. lub w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Art. 15zzzu. Certyfikat audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego wydany na podstawie art. 24n ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470), którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po

ich odwołaniu, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzv. W przypadku gdy termin, o którym mowa w art. 81b ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ulega on przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzw. W przypadku gdy ważność:

1) prawa jazdy,
2) pozwolenia na kierowanie tramwajem,
3) zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne,
4) świadectwa kierowcy,
5) legitymacji instruktora nauki jazdy,
6) legitymacji egzaminatora,
7) zaświadczenia o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy (świadectwa instruktora techniki jazdy),
8) uprawnień do kierowania pojazdami,
9) wpisu w prawie jazdy kodu 95 potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej albo ukończenie szkolenia okresowego

– upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych dokumentów, uprawnień i wpisu ulega przedłużeniu do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzx. Badanie techniczne pojazdu, którego termin upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, którego właścicielem lub posiadaczem jest osoba przebywająca na obowiązkowej kwarantannie lub poddana leczeniu z powodu COVID-19 w tym okresie, zachowuje ważność przez okres 7 dni od dnia zakończenia leczenia lub zwolnienia z obowiązkowej kwarantanny, jedynie w celu umożliwienia dojazdu na badanie

techniczne.

Art. 15zzzy. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawiesza się przeprowadzanie badań lekarskich i psychologicznych:

1) osób ubiegających się o uzyskanie licencji maszynisty albo o zachowanie jego ważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22a ust. 11 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
2) osób ubiegających się o uzyskanie świadectwa maszynisty albo o zachowanie jego ważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22b ust. 22 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
3) pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
4) pracowników zatrudnionych na stanowisku zwrotniczego, o którym mowa w art. 22d ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 462);
5) funkcjonariuszy straży ochrony kolei, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. W przypadku gdy ważność badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w ust. 1, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tych badań ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzz. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawiesza się przeprowadzanie szkoleń oraz okresowych sprawdzianów wiedzy i umiejętności maszynistów, o których mowa w art. 22b ust. 7 oraz 21 pkt 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia szkolenia albo sprawdzianu, o których mowa w ust. 1, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tego szkolenia albo sprawdzianu ulega

przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzza. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawiesza się przeprowadzanie egzaminów okresowych, o których mowa w § 42 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 46).

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 1, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii termin przeprowadzenia tego egzaminu ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzb. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 jest obowiązany do utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska dostosowanej do planowanych startów i lądowań statków powietrznych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii.

2. Na finansowanie kosztów utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska, o której mowa w ust. 1, udziela się dotacji z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

3. Na finansowanie dodatkowych kosztów wynikających z obowiązku utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska, o której mowa w ust. 1, udziela się dotacji z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

4. Dotacji, o której mowa w ust. 2, udziela na wniosek zarządzającego lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz lotnisk użytku publicznego, na których należy zapewnić utrzymanie minimalnej gotowości operacyjnej lotniska oraz wymagania, których spełnienie potwierdza osiągnięcie minimalnej gotowości operacyjnej przez lotnisko mając na uwadze konieczność zapewnienia funkcjonowania lotnisk użytku publicznego współużytkowanych z wojskiem oraz lotnisk użytku publicznego niezbędnych dla zachowania ciągłości

ruchu pasażerskiego i towarowego.

6. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia, sposób i tryb rozliczania i dokumentowania kosztów, o których mowa w ust. 2, oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, mając na uwadze konieczność zapewnienia przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa oraz ograniczenie finansowania do niezbędnych kosztów.

Art. 15zzzzc. Pracownicy zarządzającego lotniskiem odpowiedzialni za zapewnienie niezbędnej pomocy medycznej, o której mowa w art. 68 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), pracownicy lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o których mowa w art. 84 tej ustawy, oraz inne osoby, którym zarządzającym lotniskiem powierzył wykonywanie czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, w czasie wykonywania tych czynności korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 15zzzzd. W przypadku gdy ważność specjalistycznego szkolenia dla pracowników lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o którym mowa w art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w odniesieniu do lotniska użytku publicznego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 6 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzze. 1. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w § 20 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 631), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, albo stanu epidemii, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

2. W przypadku gdy ważność sprawdzenia przeszłości, o którym mowa w § 32 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony

Lotnictwa Cywilnego oraz w § 15 ust. 1 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1852), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego sprawdzenia przeszłości ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności sprawdzenia.

Art. 15zzzzf. 1. W przypadku gdy ważność szkolenia okresowego, o którym mowa w § 2 pkt 10 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby wymienione w § 13 ust. 1 pkt 1–3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, są obowiązane odbyć szkolenie okresowe niezwłocznie odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

3. W przypadku gdy termin ponownej certyfikacji osób wymienionych w § 13 ust. 1 pkt 1–3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność uprawnień tych osób ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

4. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w § 13 ust. 11 i 12

załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

5. Szkolenia z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego, o których mowa w § 2 pkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, dla kategorii osób, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia, oraz szkolenia, o których mowa w § 2 pkt 4 tego rozporządzenia, dla kategorii osób, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1–3 i 17 załącznika do tego rozporządzenia, odbywające się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, są przeprowadzane w sposób określony w § 18 ust. 1 pkt 3 załącznika do tego rozporządzenia. Szkolenia odbywają się z zapewnieniem zdalnej dostępności instruktora szkolenia.

Art. 15zzzzg. 1. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 2, § 82 ust. 2, § 83 ust. 4 oraz § 94 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1115 oraz z 2018 r. poz. 1488), przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia. Przepis stosuje się do szkoleń dla informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

2. W przypadku gdy ważność uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, o którym mowa w § 77 ust. 2, § 82 ust. 1, § 83 ust. 3 oraz § 94 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo

stanu epidemii, ważność tych uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, ulega przedłużeniu na okres do 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień. Przepis stosuje się do uprawnień informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

3. Trzymiesięczny okres, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 1, rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużnej niż do dnia 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do 6 miesięcy.

4. Termin końcowy obowiązku, o którym mowa w § 105 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, ulega przedłużeniu do dnia upływu 120 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzh. 1. W przypadku gdy ważność uprawnień podstawowych lub dodatkowych, o których mowa w § 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie świadectw kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 288), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych uprawnień podstawowych lub dodatkowych, ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień.

2. W przypadku gdy ważność badań lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 12 ust. 1, rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 27 maja 2013 r. w sprawie badań lotniczo-lekarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 129), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych badań, ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności badań, pod warunkiem że orzeczenie lotniczo-lekarskie nie

zawiera ograniczeń za wyjątkiem wzrokowych.

Art. 15zzzzi. W przypadku gdy termin szkolenia z zakresu bezpiecznej obsługi materiałów niebezpiecznych przewożonych drogą powietrzną, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzj. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w art. 95f ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzk. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zezwala się operatorom lotniczym na przewóz środków zawierających materiał niebezpieczny UN1887 Alcohols, n.o.s. oraz UN1170 Ethanol solution, jako środków do dezynfekcji rąk dla pasażerów i załóg statków powietrznych, zgodnie z postanowieniami Instrukcji Technicznych Bezpiecznego Transportu Materiałów Niebezpiecznych Drogą Powietrzną ICAO Doc. 9284 – AN/905, w rozumieniu pkt 119 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 296 z 25.10.2012, str. 1, z późn. zm.).

2. Operatorzy lotniczy upewniają się, że środki, o których mowa w ust. 1, są odpowiednio przechowywane i zabezpieczone, aby zapobiec przypadkowemu rozlaniu, uszkodzeniu lub ryzyku pożaru oraz, że opakowania zapasowe są również odpowiednio zapakowane. Pojemność każdego pojemnika nie może przekraczać 0,5 litra, a całkowita ilość środków, o których mowa w ust. 1, na pokładzie statku powietrznego nie może przekraczać 8 litrów.

3. Operatorzy lotniczy dokonują oceny ryzyka związanego z przewozem środków, o których mowa w ust. 1, odpowiednio zmieniają procedury postępowania

awaryjnego i informują załogi statków powietrznych o wprowadzonych zmianach.

Art. 15zzzzl. 1. W okresie obowiązywania ustawy operacje bezzałogowych statków powietrznych mogą być realizowane po poinformowaniu Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej o zamiarze wykonania lotu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, określonego przez Agencję oraz zgodnie z warunkami wykonywania lotów określonymi w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie wyłączenia zastosowania niektórych przepisów ustawy – Prawo lotnicze do niektórych rodzajów statków powietrznych oraz określenia warunków i wymagań dotyczących używania tych statków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1497).

2. Udziela się dotacji z budżetu państwa na finansowanie realizacji zadań wskazanych w ust. 1, przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej.

3. Dotacji, o której mowa w ust. 2, udziela na wniosek Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej minister właściwy do spraw transportu.

4. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia sposób i tryb przekazywania i rozliczania dotacji, o której mowa w ust. 2, i dokumentowania kosztów objętych finansowaniem z tej dotacji, oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa.

5. Na potrzeby realizacji zadań wskazanych w ust. 1 Polska Agencja Żeglugi Powietrznej może przejąć wszystkie przysługujące właścicielowi autorskie majątkowe do systemów teleinformatycznych służących do koordynacji i zarządzania lotami bezzałogowych statków powietrznych w polskiej przestrzeni powietrznej, które przeszły proces weryfikacji, i są dopuszczone przez odpowiednie organy nadzoru lotniczego do ich wykorzystania w pracy operacyjnej wraz z prawami do dokumentacji systemu. Przejęcie następuje na wszystkich polach eksploatacji wskazanych w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231), w tym wskazanych w art. 74 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, a w zakresie praw do dokumentacji na polach eksploatacji wskazanych w art. 50 tej ustawy. Przejęcie następuje z chwilą złożenia oświadczenia woli właścicielowi praw o ich przejęciu na podstawie niniejszego artykułu. Przejęcie następuje za wynagrodzeniem odpowiadającym wartości księgowej aktywa na dzień złożenia

oświadczenia woli, o którym mowa w poprzednim zdaniu. O złożeniu oświadczenia Polska Agencja Żeglugi Powietrznej zawiadamia ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw aktywów państwowych.

Art. 15zzzzm. W związku z czasowym ograniczeniem lub czasowym zawieszeniem funkcjonowania jednostek systemu oświaty pracodawcom, którzy zawarli z młodocianymi pracownikami umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego, okres zwolnienia młodocianego pracownika z obowiązku świadczenia pracy wlicza się do okresu, za który przysługuje dofinansowanie, o którym mowa w art. 122 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Art. 15zzzzn. Uprawnienia:

1) inspektora ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 7 ust. 3 lub 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792 oraz z 2020 poz. 284 i 322),
2) do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowują ważność przez okres kolejnych 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.

Art. 15zzzzo. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania oraz informacje, o których mowa w art. 4ba ust. 4, art. 43d ust. 1 i art. 43e ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzp. Okres, na który Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznaczył, w drodze decyzji, operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatora systemu skraplania gazu ziemnego, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, upływający przed dniem 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzr. Termin realizacji w 2020 r. obowiązku określonego w art. 16:

1) ust. 14 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się

do dnia 31 marca 2021 r.;

2) ust. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do dnia 30 kwietnia 2021 r.

Art. 15zzzzs. Ważność decyzji o udzieleniu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresach, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które wygasają w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. pod warunkiem złożenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wniosku o przedłużenie okresu obowiązywania koncesji, nie później niż 30 dni przed upływem okresu jej obowiązywania, a wniosek zawiera co najmniej informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1–1c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 15zzzzt. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem lub w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do 60 dni po dniu odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej tego stanu.

2. W postępowaniach wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r., termin, o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wynosi 60 dni.

Art. 15zzzzu. Obowiązek określony w art. 49c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne za pierwszy kwartał 2020 r. wykonuje się w terminie 30 dni od dnia zakończenia drugiego kwartału 2020 r.

Art. 15zzzzw. Terminy realizacji w 2020 r. obowiązków, o których mowa w art. 25 ust. 3 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zmienia się w następujący sposób:

1) termin, o którym mowa w art. 25 ust. 3, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2020 r.;

2) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r., przy czym informacja o rzeczywistej wielkości utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz miejscu ich magazynowania dotyczy stanu na dzień 1 października 2020 r.;

3) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzv. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155, 1123, 1210 i 1527 oraz z 2020 r. poz. 284), mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzx. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 311, z 2019 r. poz. 201 oraz z 2020 r. poz. 300), w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, mogą być również składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku złożenia przez rolnika oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w trybie, o którym mowa w ust. 1, rolnik ten, w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, który obowiązywał jako ostatni, dla potwierdzenia czynności złożenia tego oświadczenia składa do właściwego kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa podpisane oświadczenie, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw.

3. W przypadku potwierdzenia czynności złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że oświadczenie to zostało złożone w terminie, w którym złożono je za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 15zzzzy. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na

podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa przed udzieleniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin nie przeprowadza kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 oraz z 2020 r. poz. 284 i 425).

2. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się:

1) dokonywanie zbycia środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin w ramach wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, przez osoby niespełniające wymagań określonych w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
2) dokonywanie zbycia środków ochrony roślin nabywcy innemu, niż wskazany w pkt 1, bez możliwości bieżącej konsultacji z osobą posiadającą kwalifikacje określone w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. a lub b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
3) nabywanie środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 28 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
4) wykonywanie zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 41 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
5) świadczenie usług doradczych dotyczących metod ochrony roślin w zakresie realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony roślin, w tym wykonywanych w ramach działalności marketingowej,

przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 42 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

3. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów, w przypadku wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, nie jest wymagane dołączenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do planu zabiegów, o którym mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, przekazywanego wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa.

4. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się używanie do wykonania zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin niespełniającego wymagań określonych w art. 48 ust. 2 lub 4 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jeżeli:

1) sprzęt ten przed ogłoszeniem tych stanów został poddany okresowym badaniom w celu potwierdzenia sprawności technicznej, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, albo
2) pierwsze badanie w celu potwierdzenia sprawności technicznej tego sprzętu powinno zostać przeprowadzone w okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, nie jest wymagane dołączenie kopii zaświadczeń lub dokumentów

określonych w art. 55 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

6. Dla roślin ze zbioru w 2020 r. certyfikat, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, może zostać wydany, jeżeli nie został spełniony wymóg określony w art. 57 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Art. 15zzzzz. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.[12)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/2031”, zamiast zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424), lub jego kopii, może zostać dołączone oświadczenie o posiadaniu przez osoby, które będą dokonywały ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wiedzy określonej w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

2. Jeżeli podmiot profesjonalny w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, któremu udzielone zostało upoważnienie do wydawania paszportów roślin w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, nie dołączył do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031, zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, lub jego kopii, podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu

---

[12)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 77.

epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, przekazuje do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, który udzielił mu tego upoważnienia, to zaświadczenie lub jego kopię.

3. Jeżeli podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów oceny, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, mogą być przeprowadzane przez osoby nieposiadające zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, jeżeli osoby te posiadają wiedzę określoną w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

6. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 dopuszcza się:

1) przekazanie informacji o zamiarze podjęcia działalności w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej, o której mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
2) złożenie wniosku o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych,

o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

3) przekazanie oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031,

4) złożenie wniosku o wydanie paszportu roślin w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

5) złożenie wniosku o udzielenie upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2036,

6) złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 4 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15),

7) złożenie wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, o którym mowa w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

8) złożenie wniosku o dokonanie wpisu do rejestru eksporterów, o którym mowa w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami

– za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego stanowiącego kopię dokumentu wymienionego w pkt 1–8 sporządzonego w postaci innej niż elektroniczna.

7. W 2020 r. informację, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, przekazuje się do dnia 30 czerwca tego roku.

Art. 15zzzzza. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów kontrola, o której mowa w art. 7

ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1353 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 285 i 425), może być prowadzona przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy.

Art. 15zzzzzb. 1. Strony umowy o wsparcie realizacji zadania publicznego lub o powierzenie realizacji zadania publicznego lub umowy zawartej w trybie określonym w art. 11a–11c lub art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zawartej przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19, niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia, które mogą dotyczyć w szczególności:

1) liczby i stanowisk pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji umowy:
   a) podlegających obowiązkowej hospitalizacji w celu zapobiegania szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 lub COVID-19,
   b) podlegających obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu w związku z pozostawaniem w styczności z osobami zakażonymi wirusem SARS-CoV-2 lub chorymi na COVID-19,
   c) zwolnionych od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności, w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, lub niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu rozprzestrzeniania się COVID-19,
   d) skierowanych do pracy przy zwalczaniu epidemii w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o

zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2) decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nakładających na stronę umowy obowiązek podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych;
3) poleceń lub decyzji wydanych przez wojewodów, ministra właściwego do spraw zdrowia lub Prezesa Rady Ministrów, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w art. 11 ust. 1–3;
4) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług transportowych;
5) okoliczności, o których mowa w pkt 1–4, w zakresie w jakim dotyczą one stron umowy;
6) braku możliwości realizacji poszczególnych działań określonych umową.

2. Strony umowy, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, mogą dokonać zmiany tej umowy, w szczególności przez zmianę:

1) terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części;
2) sposobu wykonywania umowy lub jej części;
3) zakresu wykonania umowy lub jej części.

3. Po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego może skontrolować prawdziwość oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 15zzzzzc. Nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 pkt 2 i 3 oraz art. 9 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

1) nieustalenie lub niedochodzenie od organizacji pozarządowej lub podmiotu, o których mowa w art. 15zzzzzb ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1;

2) zmiana umowy zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2;

3) odstąpienie od dochodzenia należności, o którym mowa w art. 15zzze ust. 2–3a, art. 15zzzf oraz art. 15zzzg ust. 2.

Art. 15zzzzzd. Nie popełnia przestępstwa, o którym mowa w art. 296 § 1–4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, kto nie ustala lub nie dochodzi od organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2 lub podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1, lub zmienia umowę zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2.

Art. 15zzzzze. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania przez organizacje pożytku publicznego obowiązków w zakresie sporządzania rocznego sprawozdania merytorycznego ze swojej działalności oraz rocznego sprawozdania finansowego, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

2. W przypadku określenia w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, nowego terminu wypełniania obowiązków w zakresie zatwierdzenia sprawozdań finansowych, przypadającego później niż 6 miesięcy po upływie roku obrotowego, organizacje pożytku publicznego zamieszczają zatwierdzone sprawozdanie finansowe, o których mowa w art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na stronie podmiotowej Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w Biuletynie Informacji Publicznej, 15 dni po dniu wskazanym w tym rozporządzeniu terminie dla zatwierdzania sprawozdań finansowych.

Art. 15zzzzzf. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania przez Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 6 i 7 oraz art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1813 oraz z 2019 r. poz. 2020), biorąc pod

uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

Art. 15zzzzzg. 1. W przypadku gdy termin rozpoczęcia działalności w zakresie urządzania loterii promocyjnej lub loterii fantowej określony w zezwoleniu udzielonym na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych przypada na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ten nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Przepisu art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nie stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz do wniosku podmiotu posiadającego zezwolenie na urządzanie loterii promocyjnej lub loterii fantowej, udzielone na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i dotyczącego zmiany tego zezwolenia, o której mowa odpowiednio w art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. c lub pkt 3 lit. c tej ustawy, przepisu art. 68 ust. 1 pkt 4 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 15zzzzzh. Organy administracji publicznej wykonujące decyzje, zalecenia lub wytyczne, o których mowa w art. 8a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub współdziałając w realizacji zadań z zakresu ochrony zdrowia publicznego przed zakażeniami i chorobami zakaźnymi, mają prawo przetwarzać dane osobowe określone w tych decyzjach, zaleceniach lub wytycznych i przekazywać właściwym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 15zzzzzi. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu klęski żywiołowej oraz w okresie 60 dni od dnia odwołania tych stanów, zachowują ważność: zaświadczenia o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika oraz zaświadczenia o zdaniu egzaminu potwierdzającego posiadanie tytułu ratownika, przez ratowników jednostek współpracujących z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 993 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 374 i 567).

Art. 15zzzzzj. Do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, przepisów art. 95 ust. 3–4a, art. 109 ust. 2 i 3 oraz art. 230 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i

systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111 i 1818) w zakresie limitu liczby dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz w zakresie kryterium wieku dzieci, nie stosuje się do dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

Art. 15zzzzzk. Do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, starosta może zawiesić dokonywanie określonych w dziale III w rozdziale 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej ocen sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz ocen rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka.

Art. 15zzzzzl. 1. Dopuszcza się wykonywanie operacji lotniczych przez Śmigłowcową Służbę Ratownictwa Medycznego w celu udzielenia pomocy medycznej w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego (lot HEMS) na zamkniętym dla ruchu lotniczego lotnisku użytku publicznego, o którym mowa w art. 59a ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, lub poza godzinami jego pracy, pod warunkiem zapewnienia zabezpieczenia wykonywania tych operacji lotniczych przez Państwową Straż Pożarną.

2. Zarządzający lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz Państwowa Straż Pożarna są obowiązani do współpracy ze Śmigłowcową Służbą Ratownictwa Medycznego w zakresie zapewnienia zabezpieczenia wykonania operacji lotniczej na lotnisku zamkniętym dla ruchu lotniczego lub poza godzinami jego pracy.

Art. 15zzzzzm. W roku 2020 przepisów art. 374 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374 i …) nie stosuje się.

Art. 15zzzzzn. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w szczególności, gdy urząd administracji obsługujący organ administracji publicznej wykonuje zadania w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów, organ administracji publicznej:

1) może odstąpić od zasady określonej w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego także w przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się swego prawa;
2) może zapewnić stronie udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy również za pomocą środków

komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną na adres wskazany w rejestrze danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub inny adres elektroniczny wskazany przez stronę;

3) może przeprowadzić czynność w toku postępowania wymagającego zgodnie z przepisami prawa osobistego stawiennictwa, również przez udostępnienie przez stronę lub innego uczestnika postępowania swojego wizerunku w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, o ile przemawia za tym interes strony, a organ prowadzący postępowanie wyraził na to zgodę.

Art. 15zzzzzo. 1. W przypadku gdy negatywne skutki gospodarcze COVID-19 spowodowują stan zagrożenia dla finansów publicznych państwa, w szczególności wyższy od zakładanego w ustawie budżetowej wzrost deficytu budżetu państwa lub państwowego długu publicznego, Rada Ministrów, na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zaopiniowany przez Szefa Służby Cywilnej, może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaj stosowanych rozwiązań w zakresie ograniczenia kosztów wynagrodzeń osobowych w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1, uwzględniając potrzeby budżetu państwa, a także konieczność zapewnienia prawidłowego realizowania zadań administracji rządowej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów może:

1) nałożyć obowiązek zmniejszenia zatrudnienia w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1 lub

2) wprowadzić, na czas określony, nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, mniej korzystne warunki zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje podmioty objęte obowiązkiem zmniejszenia zatrudnienia, z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

1) wysokość procentowego wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;

2) czas na realizację obowiązku zmniejszenia zatrudnienia;

3) termin przedłożenia informacji, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 1;

4) okres obowiązkowego utrzymania poziomu zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 3.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje podmioty, w których wprowadza ograniczenia skutkujące mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy – z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

1) zakres wprowadzonych ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy, w podziale na grupy pracowników, w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy;

2) okres obowiązywania wprowadzonych ograniczeń, o których mowa w pkt 1;

termin przedłożenia informacji, o której mowa w art. 15zzzzzx.

Art. 15zzzzzp. 1. Obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, oraz możliwość wprowadzenia ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy może mieć zastosowanie do osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach obsługujących członków Rady Ministrów, urzędach obsługujących organy administracji rządowej w województwie, a także w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra kierującego działem administracji rządowej lub wojewodę.

2. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, polega na zmniejszeniu w podmiocie ilości etatów, o liczbę stanowiącą iloczyn wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia oraz średniej liczby etatów.

3. Wskaźnik zmniejszenia zatrudnienia określa się odrębnie dla każdej z grup pracowników, stosownie do rodzaju podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Wysokość wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia określa się z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu.

5. Średnią liczbę etatów ustala się biorąc za podstawę liczbę etatów na pierwszy dzień danego roku budżetowego, a w przypadku podmiotów utworzonych

w ciągu roku budżetowego liczbę etatów na ostatni dzień drugiego miesiąca funkcjonowania takiego podmiotu, oraz liczbę etatów na dzień wejścia w życie rozporządzenia nakładającego obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1. Do stanu zatrudnionych nie wlicza się osób będących na urlopach bezpłatnych, wychowawczych i macierzyńskich.

6. Średnią liczbę etatów ustaloną w sposób określony w ust. 5 pomniejsza się o etat lub część etatu:

1) osoby zajmującej kierownicze stanowisko państwowe;
2) kierownika jednostki niebędącego osobą zajmującą kierownicze stanowisko państwowe;
3) dyrektora generalnego urzędu;
4) głównego księgowego jednostki, głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda, oraz głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest minister albo kierownik urzędu centralnego;
5) audytora wewnętrznego jednostki;
6) pełnomocnika do spraw ochrony informacji niejawnych jednostki;
7) pracownika służby bezpieczeństwa i higieny pracy oraz pracownika zatrudnionego w jednostce przy innej pracy, któremu powierzono wykonywanie zadań tej służby;
8) pracownika objętego szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy na mocy przepisów odrębnych, o którym mowa w art. 15zzzzzr ust. 9 i 13;
9) pracowników finansowanych w ramach programów z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie dotyczy osób, o których mowa w ust. 6.

Art. 15zzzzzq. 1. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, może nastąpić przez:

1) rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy, w tym z pracownikiem posiadającym ustalone prawo do emerytury lub renty;
2) nie zawarcie z pracownikiem kolejnej umowy o pracę, w przypadku umowy zawartej na okres próbny, umowy zawartej na czas określony;

3) obniżenie wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę.

2. Do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969).

Art. 15zzzzzr. 1. Zmniejszenie zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przeprowadza osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, opracowuje kryteria wyboru pracowników, które mają zastosowanie do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

3. W ramach kryteriów, o których mowa w ust. 2, ustala się kryteria:

1) podstawowe, o charakterze obiektywnym, sprawiedliwym i niedyskryminującym, związane ze stosunkiem pracy, w szczególności:
   a) kwalifikacje zawodowe lub
   b) umiejętności i doświadczenie zawodowe, lub
   c) dotychczasowy przebieg pracy i stosunek do obowiązków pracowniczych, lub
   d) przydatność pracownika do pracy, lub
   e) dyspozycyjność pracownika, w związku z potrzebą zapewnienia prawidłowego funkcjonowania podmiotu;
2) pomocnicze, służące ocenie zgodności z zasadami współżycia społecznego, w tym uwzględniające sytuację osobistą i rodzinną pracownika, w szczególności:
   a) samotne wychowywanie dzieci lub
   b) samotne utrzymywanie rodziny, lub
   c) niepełnosprawność.

4. Kryteria, o których mowa w ust. 2, osoba, o której mowa w ust. 1, podaje do wiadomości pracowników w sposób przyjęty w danym podmiocie.

5. Osoba, o której mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie zakładowe organizacje związkowe działające w tym podmiocie, o ustalonych kryteriach, o których mowa w ust. 2, określając jednocześnie proponowany sposób przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o

którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, w szczególności przekazuje informację o liczbie pracowników, z którymi zamierza rozwiązać stosunek pracy.

6. Zakładowa organizacja związkowa może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, przekazać opinię dotyczącą proponowanego sposobu przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

7. Jeżeli w jednostce nie działają zakładowe organizacje związkowe, uprawnienia tych organizacji, w zakresie wynikającym z ust. 5 i 6, przysługują przedstawicielom pracowników wyłonionym w trybie przyjętym w tej jednostce.

8. Przy wypowiadaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się art. 38 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

9. Przy wypowiadaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stosuje się przepisy art. 39–41 i działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy dotyczące ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.

10. Wypowiedzenie pracownikowi stosunku pracy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest dopuszczalne w czasie urlopu udzielonego na co najmniej 3 miesiące, a jeżeli upłynął już okres uprawniający pracodawcę do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia – także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.

11. Wypowiedzenie pracownikowi warunków pracy i płacy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest dopuszczalne niezależnie od okresu, na który urlop jest udzielony, lub okresu trwania innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.

12. Przy wypowiadaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów odrębnych dotyczących szczególnej ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy oraz ustalających szczególne przesłanki lub warunki nawiązywania lub rozwiązywania stosunku pracy.

13. Przepis ust. 12 nie ma zastosowania do pracowników w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, na

podstawie przepisów odrębnych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, oraz pracowników będących społecznymi inspektorami pracy, w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, a także inspektorów ochrony danych osobowych.

Art. 15zzzzzs. 1. Objęcie pracownika, w tym urzędnika służby cywilnej oraz pracownika służby cywilnej, zmniejszeniem zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stanowi samoistną podstawę do rozwiązania z nim stosunku pracy w drodze wypowiedzenia lub obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę.

2. Złożenie pracownikowi oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy lub oświadczenia o wypowiedzeniu zmieniającym, którego istotą jest obniżenie wymiaru czasu pracy z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę, lub innego oświadczenia o takim charakterze, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia przekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 15zzzzzr ust. 5.

Art. 15zzzzzt. 1. Pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy za wypowiedzeniem w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie krócej niż 3 lata;
2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie od 3 do 10 lat;
3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danej jednostce ponad 10 lat.

2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 36 § 1^1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Odprawę pieniężną, o której mowa w ust. 1, ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

4. Wysokość odprawy pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 15-krotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku

pracy.

Art. 15zzzzzu. 1. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą polegać na zawieszeniu prawa do dodatkowych składników wynagrodzeń, nagród, premii i innych świadczeń o takim charakterze, lub zawieszeniu uprawnień wynikających z innych przepisów, w tym prawa do dodatkowego urlopu, przy czym w czasie obowiązywania tych ograniczeń, nie stosuje się przepisów stanowiących podstawę do przyznawania zawieszonych składników wynagrodzeń, świadczeń lub uprawnień.

2. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, wprowadza się na czas określony nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu, z poszanowaniem zasad równości i niedyskryminacji.

3. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą być wprowadzane w stosunku do wszystkich pracowników podmiotu lub w grupach pracowników w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy informuje pisemnie pracownika o wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2.

5. Pracownik, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, może złożyć osobie właściwej w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, oświadczenie o braku zgody na zastosowanie wobec niego ograniczeń, o których został poinformowany w zawiadomieniu. Oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, jest równoznaczne ze złożeniem przez pracownika oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 15zzzzzw. 1. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

1) średni stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;
2) wskazanie kryteriów, o których mowa w art. 15zzzzzr ust. 2, oraz stanowisku zawartym w opinii, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 6;

3) stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia;

4) liczbę i wysokość odpraw wypłaconych zgodnie z art. 15zzzzzt ust. 1.

3. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, jest zobowiązana do utrzymania zatrudnienia na poziomie nie wyższym niż osiągnięty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, na czas określony w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 1, nakładającym ten obowiązek.

4. Obowiązek utrzymania zatrudnienia, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy zwiększenia liczby etatów w związku z zakończeniem okresu, w którym pracownik miał obniżony wymiar czasu pracy na podstawie przepisów działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz pracowników, którzy podjęli pracę w wyniku przywrócenia do pracy przez sąd pracy.

Art. 15zzzzzx. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzu ust. 5, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o wprowadzeniu w podmiocie ograniczeń, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2 oraz o liczbie pracowników, o których mowa w art. 15zzzzzu ust. 5.”;

55) w art. 31f ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bank może dokonać zmiany określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu udzielonego na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jeżeli:

1) kredyt został udzielony przed dniem 8 marca 2020 r. oraz

2) zmiana taka jest uzasadniona oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy dokonaną przez bank nie wcześniej niż w dniu 30 września 2019 r.”;

56) w art. 31m:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności zawodowych od posiadania odpowiedniego, niewynikającego z badań o których mowa w ust. 1, orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności przez żołnierzy zawodowych od posiadania odpowiedniego orzeczenia lekarskiego, psychologicznego albo zaświadczenia o ukończeniu kursu, turnusu lub szkolenia, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Jednocześnie przewidziane przepisami kursy, turnusy lub szkolenia w roku 2020 nie będą się odbywały, co nie wpływa na uprawnienia żołnierzy zawodowych do wykonywania obowiązków służbowych.”;

57) w art. 31q:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc–15zze, oraz koszty ich obsługi są finansowane w roku 2020 ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc–15zze.

1b. Przekazane samorządom powiatów kwoty środków, o których mowa w ust. 1a, stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374).”;

58) art. 31x otrzymuje brzmienie:

„Art. 31x. 1. Komisje kwalifikacyjne powołane na podstawie art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, których okres powołania upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r. przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Świadectwa potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, których ważność wygasa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r. zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2020 r.

3. Sprawdzenie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji w okresie do dnia 31 grudnia 2020 r., może być przeprowadzane zdalnie pod warunkiem zachowania możliwości identyfikacji osoby której kwalifikacje się sprawdza i zabezpieczenia przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich.”;

59) po art. 31x dodaje się art. $31x^1$ w brzmieniu:

„Art. $31x^1$. Posiadane przez żołnierzy zawodowych i pracowników resortu obrony narodowej świadectwa potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji pojazdów, sieci oraz urządzeń i instalacji, których ważność wygasa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do czasu zakończenie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2020 r.”;

60) w art. 31z dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Przedłuża się do dnia 30 września 2020 r. termin do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23y ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11m ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku podmiotów, których rok podatkowy lub rok obrotowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r., a zakończył przed dniem 31 grudnia 2019 r.

3. Przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. termin do dołączenia do lokalnej dokumentacji cen transferowych grupowej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23zb ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11p ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku podmiotów, których rok obrotowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r. i zakończył przed dniem 31

grudnia 2019 r.”;

61) w art. 31za ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bieg terminów do podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego czynności, w tym czynności nadzorczych, terminów załatwiania spraw oraz terminów przewidzianych do wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie albo wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, chyba że Komisja Nadzoru Finansowego wyda decyzję załatwiającą sprawę, dokona czynności, wyda decyzję lub postanowienie kończące postępowanie w sprawie albo wniesie sprzeciw. W zakresie nieuregulowanym stosuje się art. 15zzs.”;

62) w art. 31zo:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Na wniosek płatnika składek, który na dzień 29 lutego 2020 r. zgłosił do ubezpieczeń społecznych od 10 do 49 ubezpieczonych, zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 lutego 2020 r.

1b. Na wniosek płatnika składek, będącego spółdzielnią socjalną zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 lutego 2020 r.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oblicza się nie

uwzględniając ubezpieczonych będących pracownikami młodocianymi.”;

63) w art. 31zr dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku złożenia przez płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 1a, deklaracji rozliczeniowej korygującej lub imiennych raportów miesięcznych korygujących za miesiąc, za który nastąpiło zwolnienie z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek, Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje korekty danych wyłącznie na kontach ubezpieczonych, o których mowa w art. 40 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.”;

64) po art. 31zy dodaje się art. $31zy^{1}$–$31zy^{10}$ w brzmieniu:

„Art. $31zy^{1}$. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 przepisów art. 55 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.[13)]) nie stosuje się, a wnioski o udzielenie pozwolenia na użytkowanie złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli nie wydano decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, traktuje się jak zawiadomienie o zakończeniu budowy o którym mowa w art. 54 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

2. W przypadku wniosków, o których mowa w ust. 1, termin do zgłoszenia sprzeciwu w drodze decyzji liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. $31zy^{2}$. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, kolegialne organy samorządu zawodowego architektów i inżynierów budownictwa, a także ich organy wykonawcze oraz inne organy wewnętrzne mogą podejmować uchwały przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub w trybie obiegowym.

Art. $31zy^{3}$. Rolnikowi i domownikowi, o których mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174), w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorowi epidemiologicznemu lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługuje zasiłek w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177, z 2019 r. poz. 1564).

[13)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 148 i 471.

Art. 31zy[4]. 1. W roku 2020 Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przesyła ubezpieczonym informacji o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. Ubezpieczonym, którzy w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych utworzyli profil informacyjny, w roku 2020 zakres danych objętych informacją o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, udostępniany jest w systemie teleinformatycznym w formie elektronicznej.

3. W roku 2020 informacja o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, na żądanie ubezpieczonego przesyłana jest listem.

Art. 31zy[5]. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii płatnik składek, ubezpieczony oraz pobierający świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych utworzył profil informacyjny, może samodzielnie pobierać dokument potwierdzający swoje dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Zakres danych możliwych do samodzielnego pobrania z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zawartych w potwierdzeniach, o których mowa w ust. 1, określa Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być wykorzystywany przez płatnika składek, ubezpieczonego lub pobierającego świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który je pobrał, w postaci dokumentu elektronicznego, potwierdzonego kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu lub w formie wydruku.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych umożliwia weryfikację dokumentu, o którym mowa w ust. 1, przez udostępnioną przez Zakład stronę internetową.

5. Dokument, o którym mowa w ust. 1, ma moc zrównaną z mocą dokumentu wydanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli jego weryfikacja dokonana została w sposób określony w ust. 4.

Art. 31zy[6]. W przypadku czasowego ograniczenia, w celu przeciwdziałania COVID-19, prowadzenia usług rehabilitacyjnych w ramach prewencji rentowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568) do roszczeń stron umów o świadczenie usług rehabilitacyjnych o których mowa w § 18 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kierowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na usługi rehabilitacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 277) oraz roszczeń osób, które w wyniku czasowego ograniczenia w celu przeciwdziałania COVID-19 nie mogły skorzystać z usług podmiotów prowadzących działalność leczniczą, zastosowanie będzie mieć art. 495 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495).

Art. 31zy[7]. Jeżeli termin, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173 oraz z 2020 r. poz. 252) upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, termin ten uważa się za zachowany w razie zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w ciągu 30 dni od dnia ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy[8]. W roku 2020 termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych uważa się za zachowany, jeżeli osoba uprawniona do świadczenia lub zasiłku przedemerytalnego powiadomi organ rentowy o wysokości przychodu uzyskanego w roku rozliczeniowym przypadającym od dnia 1 marca 2019 r. do dnia 29 lutego 2020 r., z uwzględnieniem przychodów uzyskanych w kolejnych miesiącach tego roku, w ciągu 30 dni od ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy[9]. 1. Osobom, które w okresie 30 dni po ustaniu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii związanych z COVID-19 zgłoszą wniosek o przyznanie, ponowne ustalenie wysokości lub podjęcie wypłaty emerytury, renty lub innego świadczenia o charakterze długoterminowym, do którego przyznania właściwy jest organ rentowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczenia, prawo do świadczenia w ponownie ustalonej wysokości lub wypłata świadczenia przysługuje, na ich żądanie wyrażone w formie

oświadczenia, od dnia, w którym zostały spełnione warunki do przyznania, ponownego ustalenia wysokości lub podjęcia wypłaty świadczenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 marca 2020 r.

2. Przepisu ust. 1, nie stosuje się do emerytur i rent, o których mowa w art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 poz. 53, 252 i 568) i w art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 517) oraz do rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303).

Art. 31zy[10]. 1. Ze względów gospodarczych związanych z wystąpieniem COVID-19, Zakład może na wniosek dłużnika odstąpić od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od należności z tytułu składek należnych za okres przypadający po dniu 31 grudnia 2019 r.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) dane płatnika składek:
   a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
   b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
   c) adres do korespondencji;
2) uzasadnienie odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;
3) inne informacje niezbędne do odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;
4) podpis wnioskodawcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez

Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o odstąpieniu pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

6. W przypadku płatnika składek, który utworzył profil informacyjny w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, informacja o której mowa w ust. 5, udostępniana jest wyłącznie na tym profilu.

7. Odmowa odstąpienia od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

9. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych z odstąpieniem od pobierania odsetek za zwłokę nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.”;

65) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Przepisy art. 3–5, art. 6 ust. 1, art. 7b, art. 7d, art. 8, art. 10–11c, art. 12 i art. 12b, art. 13 i art. 14–14b i art. 14h tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy art. 6 ust. 2 i art. 15zn tracą moc z dniem 1 stycznia 2021 r.

3. Przepisy art. 7, art. 8d–8f, art. 9 oraz art. 31 tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Przepisy art. 15g tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

5. Przepisy art. 31a–31c tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach

związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 567) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Konkursy ofert i rokowania, o których mowa w art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.[14)]), wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zostają od tego dnia zawieszone i zostają wznowione po odwołaniu danego stanu, jeżeli wszyscy oferenci, którzy złożyli oferty w konkursie lub w rokowaniach, potwierdzą ich ważność w terminie określonym przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia.”.

Art. 74. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, zwany dalej „Funduszem”, w celu finansowania lub dofinansowania realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568).

2. Prezes Rady Ministrów zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności zasady dokonywania wypłat ze środków Funduszu, o których mowa w ust. 3, na finansowanie lub dofinansowanie realizowanych zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, oraz zasady zawierania porozumień, o których mowa w ust. 7.

[14)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

3. Wypłaty ze środków Funduszu są realizowane na podstawie dyspozycji wypłaty składanej do Banku Gospodarstwa Krajowego przez Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów może upoważnić do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 945, 1248, 1696 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 284), określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.

4. Środki Funduszu pochodzą z:

1) wpłat środków pieniężnych jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1622, 1649 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568), z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, z wyjątkiem środków pochodzących z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
2) środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, które za zgodą Komisji Europejskiej mogą zostać przeznaczone na wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
3) wpłat z budżetu państwa, w tym budżetu środków europejskich;
4) wpływów ze skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 66;
5) środków z wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3;
6) innych przychodów.

5. Środki Funduszu mogą być przeznaczane na:

1) finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
2) wykup i zapłatę odsetek od obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3, oraz pokrycie kosztów ich emisji;
3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków, o których mowa w art. 67 ust. 2, wraz z wynagrodzeniem w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

6. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego przysługującego Bankowi Gospodarstwa Krajowego. Wysokość wynagrodzenia jest ustalana w umowie, o której mowa w ust. 2.

7. Finansowanie lub dofinansowanie może zostać udzielone za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, a środki dla poszczególnych dysponentów są gromadzone na wyodrębnionych rachunkach pomocniczych Funduszu. Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie dyspozycji Prezesa Rady Ministrów zawiera z dysponentami części budżetowych porozumienia określające sposób i terminy przekazywania, rozliczania i zwrotu środków oraz ich sprawozdawczości.

8. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu może być udzielone jednostkom sektora finansów publicznych oraz jednostkom spoza tego sektora.

9. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przekazanych przez Komisję Europejską na wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem skutkom COVID-19 jest udzielane zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

10. Minister nadzorujący może zlecić podległym i nadzorowanym jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, zapewniając wsparcie ze środków Funduszu.

11. Państwowe jednostki budżetowe i jednostki samorządu terytorialnego gromadzą środki z Funduszu na wydzielonym rachunku dochodów i przeznaczają na wydatki związane z przeciwdziałaniem COVID-19 w ramach planu finansowego tego rachunku.

12. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu oraz zarząd województwa dysponują środkami oraz opracowują plan finansowy dla rachunku, o którym mowa w ust. 11.

13. Po zakończeniu roku budżetowego organy, o których mowa w ust. 12, przedkładają organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego informację o wykonaniu planu finansowego rachunku, o którym mowa w ust. 11.

14. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu stanowi przychód jednostki sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W planie finansowym jednostka wyodrębnia przychody z tytułu wsparcia i koszty związane z przeciwdziałaniem

COVID-19, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

15. Prezes Rady Ministrów może zwrócić się z wiążącym poleceniem do dysponentów części budżetowych, którym podlegają albo którzy nadzorują jednostki sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, o informacje dotyczące w szczególności:

1) wysokości środków pieniężnych jednostek na dzień przekazania informacji, z wyodrębnieniem środków z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
2) znanych w dniu przekazania informacji zobowiązań jednostki dotyczących danego roku

– w terminie wyznaczonym, informując równocześnie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

16. Prezes Rady Ministrów na podstawie informacji, o których mowa w ust. 15, może wydać jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Funduszu, określając ich wysokość oraz termin wpłaty.

17. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 16, stanowią koszty tych jednostek, które ich dokonały.

18. Prezes Rady Ministrów może nakazać Bankowi Gospodarstwa Krajowego zwrócić z Funduszu niewykorzystane w całości albo w części środki pieniężne tym jednostkom, które dokonały ich wpłaty, z wyłączeniem wpłat z budżetu państwa.

19. Zwrot środków dokonany w bieżącym roku budżetowym stanowi zmniejszenie:

1) wpływów Funduszu;
2) wydatków jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.

20. Zwrot środków dokonany w kolejnym roku budżetowym stanowi:

1) wydatki Funduszu;
2) wpływy jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot

środków pieniężnych.

21. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza plan finansowy Funduszu, który określa w szczególności:

1) przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z ust. 5;
2) kwotę planowanych do wyemitowania przez Bank Gospodarstwa Krajowego obligacji w kraju i za granicą na rzecz Funduszu, o których mowa w art. 67 ust. 3;
3) maksymalną kwotę oraz termin obowiązywania gwarancji, o których mowa w art. 67 ust. 4.

22. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do dnia 15 kwietnia danego roku bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.

23. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.

24. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia projekt planu, o którym mowa w ust. 21, do:

1) uzgodnienia – ministrowi właściwemu do finansów publicznych,
2) zatwierdzenia – Prezesowi Rady Ministrów

– w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

25. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu oraz podstawę do przeprowadzenia emisji obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3.

26. Okresowo wolne środki Funduszu Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować w:

1) innych bankach;
2) w formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
3) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
4) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.

27. Suma lokat, o których mowa w ust. 26, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.”;

2) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, może przekazać Funduszowi skarbowe papiery wartościowe na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 65 ust. 5.”;

3) w art. 67:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niedoboru na rachunku Funduszu środków niezbędnych do terminowej obsługi działań, o których mowa w art. 65 ust. 5, finansowanie ich realizacji może odbywać się, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ze środków Banku Gospodarstwa Krajowego.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonej gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości albo części.”;

4) uchyla się art. 68;

5) w art. 101 w pkt 2 w lit. d skreśla się wyrazy „, art. 31za”.

Art. 75. 1. Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 231 lub art. 296 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128), deliktu, deliktu dyscyplinarnego ani czynu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1440, 1495, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284), kto realizuje w interesie publicznym obowiązki i zadania związane ze zwalczaniem skutków COVID-19, w tym społeczno-gospodarczych, nałożone imiennie na reprezentowany przez niego podmiot w drodze ustawy lub na gruncie postanowień umowy, o której mowa w art. 21a ust. 5 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 r. poz. 569 i …), jeżeli kieruje się zwalczaniem tych skutków.

2. Do osób realizujących obowiązki, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 483 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i …) nie stosuje się w zakresie realizacji tych obowiązków.

Art. 76. 1. Przepisów art. 17 oraz art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1302, 1309, 1571 i

1655 oraz z 2020 r. poz. 284) nie stosuje się do działalności:

1) Polskiego Funduszu Rozwoju S.A.,
2) spółek zależnych Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz innych instytucji rozwoju, którym Polski Fundusz Rozwoju S.A. powierzył wykonywanie zadań, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1, 4 i 6 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju

– w każdym przypadku w związku z realizacją przez te podmioty zadań określonych w art. 21a ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, a także do działalności podmiotów, w których podmioty wskazane w pkt 1 i 2 posiadają, bezpośrednio lub pośrednio, udział kapitałowy, a zaangażowanie to wynika z realizacji zadań określonych w art. 21a ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju.

2. Wyłącza się obowiązywanie postanowień statutów, regulaminów oraz innych umów i dokumentów regulujących ustrój wewnętrzny podmiotów, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim regulują one kwestie wskazane w ust. 1 w sposób odmienny.

Art. 77. 1. W roku 2020 minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, może wydłużyć lub skrócić terminy wykonania przez podmioty systemu szkolnictwa wyższego i nauki w tym roku obowiązków przewidzianych w:

1) ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2019 r. poz. 1183, 1655 i 2227),
2) ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284),
3) ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669 oraz z 2019 r. poz. 39 i 534),
4) ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374),
5) ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284)

– w celu oraz o okres niezbędny do przywrócenia normalnego funkcjonowania tych podmiotów w związku z działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, kierując się potrzebą zapewnienia warunków do realizacji misji systemu szkolnictwa wyższego i nauki.

2. Na wniosek kredytobiorcy złożony do końca roku akademickiego 2019/2020

zawiesza się spłatę kredytu studenckiego, o którym mowa w art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na okres wskazany we wniosku, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. Do dnia 30 września 2020 r. wnioski o świadczenia, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, mogą być składane w formie i w sposób określony przez uczelnię albo inny podmiot prowadzący studia doktoranckie.

4. Do dnia 30 września 2020 r. do wniosków o stypendium socjalne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie stosuje się przepisów art. 88 ust. 4 i 5 tej ustawy.

5. W drugim semestrze roku akademickiego 2019/2020 do przyznawania świadczeń, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

6. Do dnia 30 września 2020 r. do zmiany regulaminu studiów nie stosuje się art. 75 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Termin uzgodnienia regulaminu z samorządem studenckim wynosi 3 dni robocze, a w przypadku braku uzgodnienia regulamin wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu podjętej zwykłą większością głosów jego statutowego składu. Zmiany regulaminu studiów przyjęte w tym trybie obowiązują nie dłużej niż do dnia 30 września 2020 r.

7. Rektor może zmienić organizację roku akademickiego 2019/2020 określoną w aktach wewnętrznych uczelni.

8. Do dnia 30 września 2020 r. podmiot prowadzący kształcenie doktorantów może zmienić organizację kształcenia doktorantów określoną w aktach wewnętrznych podmiotu.

9. W roku 2020 oświadczenia, o których mowa w art. 354 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, składa się w terminie do dnia 5 maja.

Art. 78. 1. Środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przyznane w formie dotacji celowej na realizację zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, niewykorzystane w roku 2020, pozostają w dyspozycji podmiotu, któremu zostały przyznane, i mogą zostać wykorzystane w roku 2021 na finansowanie realizacji zadań, na które zostały przyznane.

2. W roku 2020 do wydatkowania środków finansowych na szkolnictwo wyższe i

naukę przyznanych w formie dotacji celowej na realizację zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie stosuje się przepisów art. 171 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568).

3. W roku 2020 niewykorzystane środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przyznane w formie dotacji celowej na finansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w ramach programów wieloletnich, mogą być przeznaczone przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na finansowanie realizacji innych zadań, o których mowa w art. 365 pkt 4 tej ustawy.

Art. 79. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej nie wszczyna postępowania w sprawie wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, jeżeli podmiot zobowiązany do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 i art. 29c ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471) oraz w art. 7 ustawy zmienianej w art. 34, wykona ten obowiązek za rok 2019 po dniu 31 marca 2020 r., jednak nie później niż do dnia 30 kwietnia 2020 r.

2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może w stanie zagrożenia epidemicznego albo w stanie epidemii odstąpić od wymierzenia kary przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku, gdy do naruszenia przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) doszło bezpośrednio w związku z ograniczeniami wprowadzonymi w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19).

Art. 80. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ogłasza raport o stanie rynku telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 192 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 34, za rok 2019 do dnia 31 lipca 2020 r.

Art. 81. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje w roku 2020 na rachunek Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dotację z budżetu państwa lub Funduszu COVID w wysokości 87 000 000 zł.

Art. 82. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza po raz pierwszy

w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej wykaz, o którym mowa w art. 63a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 34, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 63a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 34, nie rozliczają w ramach limitu transmisji danych w wybranym przez abonenta pakiecie korzystania ze stron internetowych ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, najpóźniej od dnia następującego po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia wykazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Do zmiany warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dokonanej na podstawie art. 63a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 34, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio art. 61a ustawy zmienianej w art. 34.

Art. 83. 1. Czasowa rejestracja pojazdu dokonana na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284 i 568), oraz wydane podczas tej rejestracji pozwolenie czasowe i zalegalizowane tablice rejestracyjne, zachowują ważność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie do 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jeżeli termin ważności czasowej rejestracji upłynął w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

2. Czasowa rejestracja pojazdu, o której mowa w ust. 1, zachowuje ważność w okresie do 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jeżeli pojazd odpowiada warunkom określonym w art. 66 ustawy, o której mowa w ust. 1.

Art. 84. 1. W 2020 r. do aukcji ogłaszanych, organizowanych i przeprowadzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów art. 78 ust. 6, art. 79 ust. 4 i 7 oraz art. 81 ust. 4, 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 53.

2. Ogłoszenie o aukcji, o której mowa w ust. 1, oprócz danych określonych w art. 78 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 53, zawiera także informacje o miejscu i sposobie składania ofert, z uwzględnieniem możliwości wykorzystania funkcji systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 53.

3. Wytwórcy podpisują oferty, pod rygorem nieważności, podpisem własnoręcznym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, albo podpisem osobistym, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie aukcji, o którym mowa w art.

78 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 53.

4. Ofertę opatruje się datą oraz godziną jej złożenia z dokładnością do co najmniej jednej minuty, a także nadaje się jej, zgodnie z kolejnością, indywidualny numer wpływu, stanowiący unikalny identyfikator danej oferty.

5. Oferta, która:

1) nie została złożona w sposób, o którym mowa w ust. 2, lub
2) nie spełnia wymagań określonych w art. 79 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 53, lub
3) nie spełnia wymagań określonych w art. 79 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 53, lub
4) zawiera dane niezgodne z potwierdzeniem, o którym mowa w art. 71 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 53, lub
5) zawiera dane niezgodne z uzyskanym zaświadczeniem, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 53

– podlega odrzuceniu.

6. Oferta złożona w aukcji, o której mowa w ust. 1, wiąże uczestnika aukcji i nie może zostać zmodyfikowana ani wycofana.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 14 dni od dnia jej rozstrzygnięcia albo unieważnienia.

8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

1) wykaz ofert, które wygrały daną aukcję, w tym:
   a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
   b) informację o:
      – cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców, oraz cenie skorygowanej podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 45, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
      – ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

9. Gwarancja bankowa lub kaucja, o których mowa w art. 78 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 53, podlega zwrotowi w terminie:

1) 60 dni od dnia wypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 53, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, ustawy zmienianej w art. 53;
2) 30 dni od dnia zamknięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji.

Art. 85. Do wypłaty wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 41, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 86. Do postępowań w sprawach odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności, o których mowa w art. 209 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 42 wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 209 ustawy zmienianej w art. 42 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 87. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 6 miesięcy po ogłoszeniu jego odwołania minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przeznaczać środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495) oraz środki Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów, o którym mowa w art. 13^3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277) również na wsparcie finansowe polskich związków sportowych, Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego, Polskiej Agencji Antydopingowej, Centralnego Ośrodka Sportu, Instytutu Sportu – Państwowego Instytutu Badawczego oraz Polskiego Laboratorium Antydopingowego.

2. W przypadku udzielenia wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, dla Instytutu Sportu – Państwowego Instytutu Badawczego nie stosuje się art. 21 ust. 6 zdanie drugie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

3. W przypadku otrzymania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, przez Polską Agencję Antydopingową oraz Polskie Laboratorium Antydopingowe nie stosuje

się art. 57 ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1982).

4. Wsparcie finansowe, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane na finansowanie lub dofinansowanie wydatków na realizację zadań z zakresu kultury fizycznej lub wydatków ponoszonych w związku z realizacją zadań wynikających z obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

5. Wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, może udzielić minister właściwy do spraw kultury fizycznej. Udzielenie wsparcia następuje w formie dotacji, na podstawie umowy.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, rodzaj wydatków objętych wsparciem, dane, które wniosek o przyznanie wsparcia powinien zawierać, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków oraz dane, które umowa o finansowanie lub dofinansowanie powinna zawierać, biorąc pod uwagę okres, przez który obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, priorytety społeczne oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, na które przeznaczane są środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, zadań, o których mowa w art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz zadań, o których mowa w art. 13^3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Art. 88. Jeżeli zwyczajne walne zgromadzenie notariuszy izby notarialnej nie zostało zwołane w pierwszym kwartale 2020 r. ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, rada izby notarialnej zwołuje zwyczajne walne zgromadzenie notariuszy tej izby nie później niż w ciągu 6 tygodni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 89. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 usprawiedliwienie niestawiennictwa przed sądem z powodu choroby nie wymaga przedstawienia zaświadczenia lekarza sądowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym (Dz. U. z 2007 r. poz. 849, z 2008 r. poz. 293 oraz z 2011 r. poz. 622).

Art. 90. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 wniosek o udzielenie lub zmianę zabezpieczenia w sprawach

rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.[15)]), sąd rozpoznaje w składzie jednego sędziego. Wniosek podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, o ile na podstawie całokształtu okoliczności sprawy sąd nie uzna za konieczne rozpoznania wniosku na rozprawie. Nie wyłącza to wydania postanowienia przez referendarza sądowego w sprawach, w których ustawa to dopuszcza.

Art. 91. W 2020 r. określonego w art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, 1608, 1635 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 568) warunku posiadania uregulowanego stosunku do służby wojskowej nie stosuje się do osób podlegających obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej w tym roku, które z powodu skrócenia czasu trwania tej kwalifikacji nie stawiły się do niej.

Art. 92. Terminy, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2019 r. poz. 1598) ulegają przedłużeniu i upływają z dniem następującym po dniu, w którym upłynął okres 3 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanych wirusem COVID-19.

Art. 93. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z art. 38 ust. 1 oraz z art. 81 ust. 3 ustawy o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265 i 285).

2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca jest obowiązany niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 30 dni od dnia odwołania danego stanu.

3. Umowy o pracę osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej ulegają przedłużeniu nie później niż do 90 dni od dnia odwołania stanu, o którym mowa w ust. 1.

4. Umowy o pracę osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej ulegają przedłużeniu do czasu ustania przeszkód umożliwiających dokonanie pierwszej oceny w służbie cywilnej, nie później niż do 90 dni od dnia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 94. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu

---

[15)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1043, 1146, 1469, 1495, 1649, 1802, 1818, 2128 i 2217.

epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg terminów, o których mowa w art. 85o ust. 1 i 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 2215) nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

Art. 95. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz w okresie 14 dni od dnia odwołania tych stanów operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005) nie zwraca nadawcy przesyłki pocztowej, której w tym okresie nie mógł doręczyć adresatowi, także gdy obowiązek zwrotu przesyłki wynika z innych przepisów. Nie dotyczy to przesyłki niedoręczalnej w rozumieniu art. 33 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz w okresie 14 dni od dnia odwołania tych stanów, operator pocztowy wydaje adresatowi przesyłkę pocztową, która nie została zwrócona nadawcy na podstawie ust. 1.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez:

1) Sądy i Trybunały;
2) prokuraturę i inne organy ścigania;
3) komornika sądowego.

Art. 96. 1. Nieodebranych pism podlegających doręczeniu za potwierdzeniem odbioru przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, których termin odbioru określony w zawiadomieniu o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru przypadał w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, nie można uznać za doręczone w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz przed upływem 14 dni od dnia zniesienia tych stanów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

1) postępowań w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 9 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych;
2) postępowań, o których mowa w dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.[16)]);
3) kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz postępowań podatkowych,

---

[16)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285 i 568.

jeżeli kontrole lub postępowania te wiążą się z podejrzeniem popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego;

4) przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez:
   a) Sądy i Trybunały,
   b) prokuraturę i inne organy ścigania,
   c) komornika sądowego.

Art. 97. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, po złożeniu przez siebie wniosku w formie elektronicznej, otrzymuje dane z rejestru PESEL, bądź też z innego spisu lub rejestru będącego w dyspozycji organu administracji publicznej, jeżeli dane te są potrzebne do realizacji zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej bądź w celu wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej. Dane, o których mowa w zdaniu pierwszym, przekazywane są operatorowi wyznaczonemu, w formie elektronicznej, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia otrzymania wniosku. Operator wyznaczony uprawniony jest do przetwarzania danych wyłącznie w celu, w jakim otrzymał te dane.

Art. 98. Do kontroli celno-skarbowych w zakresie wywozu lub przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów podlegających ograniczeniom lub zakazom wynikającym z przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 282, 322, 374 i 567), w zakresie ograniczeń lub zakazów obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 tej ustawy, jeżeli towary będące ich przedmiotem są przedmiotem dostawy do tego podmiotu lub mają zostać wydane z magazynu kontrahenta, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 55, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 54 ust. 2 pkt 11a ustawy zmienianej w art. 55.

Art. 99. Przepis art. 178 ust. 1a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce stosuje się odpowiednio do przewodów doktorskich, postępowań habilitacyjnych i postępowań o nadanie tytułu profesora, wszczętych przed dniem 1 maja 2019 r.

Art. 100. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przy przeprowadzaniu wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 684 i 1504 oraz z 2020 r. poz. 568) w zakresie:

1) podawania w formie obwieszczenia do wiadomości wyborców informacji, o których mowa w art. 16 § 1;
2) wydawania zaświadczeń o prawie do głosowania;
3) przekazywania wyborcom informacji, o których mowa w art. 37d § 1;
4) głosowania korespondencyjnego, o którym mowa w art. 53a;
5) głosowania przez pełnomocnika;
6) ustalania przez Państwową Komisję Wyborczą wzoru karty do głosowania i zarządzania przez nią druku tych kart.

Art. 101. 1. Stałe upoważnienia do wykonywania kontroli celno-skarbowej wydane według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 55, zachowują ważność do dnia wydania stałego upoważnienia według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 55, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Do dnia wydania stałego upoważnienia według wzoru określonego w przepisach wydanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 55, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r., kontrole, o których mowa w art. 62 ust. 5 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 55, mogą być wykonywane na podstawie stałego upoważnienia do wykonywania kontroli celno-skarbowej wydanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 55.

Art. 102. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 55, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 55, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 103. 1. Do kosztów kwalifikowalnych poniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które są przedmiotem postępowania o wypłatę pomocy lub pomocy technicznej lub postępowania o zwrot pomocy lub pomocy technicznej,

wszczętego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 52 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do kosztów, o których mowa w art. 55 ust. 5a pkt 2 lit. b oraz w art. 57h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 52.

Art. 104. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii kontrola, o której mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1421, 1571, 2217, 2200 oraz z 2020 r. poz. 568), w zakresie dotyczącym badań ustawowych jednostek zainteresowania publicznego, może być prowadzona w siedzibie Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego za zgodą kontrolowanej firmy audytorskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, doręczenie:

1) zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, o którym mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424),
2) imiennego upoważnienia udzielonego osobie kontrolującej przez Polską Agencję Nadzoru Audytowego do przeprowadzenia kontroli oraz dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby kontrolującej, o których mowa w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym,
3) zawiadomienia o zakończeniu kontroli, o którym mowa w art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym

– może odbywać się przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344); dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

3. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, art. 106 ust. 1, art. 123 ust. 1, art. 123a ust. 1 i art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym rozpoczętych przed ustanowieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w ich trakcie, i niezakończonych do dnia ich odwołania przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 105. 1. Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 utworzony na podstawie art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach

związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568) z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się funduszem, o którym mowa w art. 65 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejsza ustawą.

2. Projekt planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na rok 2020, Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Projekt planu, o którym mowa w ust. 2, podlega uzgodnieniu z Prezesem Rady Ministrów i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie 10 dni roboczych od dnia jego przekazania przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

4. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia opracowania planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na rok 2020, Fundusz funkcjonuje w oparciu o projekt tego planu.

Art. 106. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

1) 2020 r. – 153 100 000 zł;
2) 2021 r. – 0 zł;
3) 2022 r. – 0 zł;
4) 2023 r. – 0 zł;
5) 2024 r. – 0 zł;
6) 2025 r. – 0 zł;
7) 2026 r. – 0 zł;
8) 2027 r. – 0 zł;
9) 2028 r. – 0 zł;
10) 2029 r. – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na

zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 107. Przepis art. 4 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 72, od dnia 8 marca 2020 r.

Art. 108. Przepis art. 15zzf^{2} ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 marca 2020 r.

Art. 109. Do umów o wypłatę świadczeń i środków, o których mowa w art. 15g ustawy zmienianej w art. 72, zawartych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się art. 15g tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 110. Terminy, o których mowa w art. 15zzs ust. 2a ustawy zmienianej w art. 72 z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczynają bieg, a rozpoczęte biegną w dalszym ciągu.

Art. 111. W terminie 3 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ARP S.A. zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje, o których mowa w art. 3 pkt 1, art. 10 ust. 7 oraz art. 11 ust. 9.

Art. 112. Do pożyczek, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 72, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 15zzd tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 113. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 22, który wchodzi w życie z mocą od dnia 13 marca 2020 r.;
2) art. 27, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.;
3) art. 52 pkt 8 w zakresie dodawanego art. 67c – który wchodzi w życie z mocą od dnia 31 marca 2020 r.;
4) art. 72 pkt 54 w zakresie dodawanego art. 15zzzzm – który wchodzi w życie z mocą od dnia 12 marca 2020 r.;
5) art. 72 pkt 20, 37 i 38, które wchodzą w życie z mocą od dnia 1 kwietnia 2020 r.;
6) art. 72 pkt 64 w zakresie dodawanego art. 31zy^{6} – który wchodzi w życie z mocą od dnia 14 marca 2020 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek